

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-75-19

Druk nr 3542
Warszawa, 12 czerwca 2019 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w pkt 22 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 23 w brzmieniu:
„23) rozporządzeniu 2018/302 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/302 z dnia 28 lutego 2018 r. w sprawie nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji klientów ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 2006/2004 oraz (UE) 2017/2394 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 60 I z 02.03.2018, str. 1, z późn. zm.³⁾).”;
- 2) w art. 29 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Prezes Urzędu jest organem odpowiedzialnym w rozumieniu art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2018/302 w zakresie przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów.”;
- 3) w art. 31 po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:
„7b) wykonywanie zadań organu odpowiedzialnego w rozumieniu art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2018/302 w zakresie przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów;”;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/302 z dnia 28 lutego 2018 r. w sprawie nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji klientów ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 2006/2004 oraz (UE) 2017/2394 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 60 I z 02.03.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 66 z 08.03.2018, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz ustawę z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.

³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 66 z 08.03.2018, str. 1.

- 4) w art. 32a po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Punkt kontaktowy realizuje również zadania, o których mowa w art. 8 rozporządzenia 2018/302.”;
- 5) art. 33 i art. 34 otrzymują brzmienie:

„Art. 33. W skład Urzędu wchodzi Centrala w Warszawie, delegatury Urzędu oraz laboratoria nadzorowane przez Prezesa Urzędu.

Art. 34. Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, nadaje Urzędowi statut określający jego organizację oraz zadania i rozmieszczenie delegatur Urzędu.”;
- 6) w art. 42 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) współdziałanie z Prezesem Urzędu, organami Inspekcji Handlowej oraz organizacjami konsumenckimi;”;
- 7) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Rzecznik konsumentów, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przedkłada staroście (prezydentowi miasta) do zatwierdzenia roczne sprawozdanie ze swojej działalności w roku poprzednim oraz przekazuje je Prezesowi Urzędu w terminie 7 dni od zatwierdzenia przez starostę (prezydenta miasta).

2. W przypadku niezatwierdzenia przez starostę (prezydenta miasta) sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, rzecznik konsumentów przekazuje sprawozdanie Prezesowi Urzędu w terminie do dnia 10 maja każdego roku.

3. Rzecznik konsumentów przekazuje na bieżąco Prezesowi Urzędu wnioski i sygnalizuje problemy dotyczące ochrony konsumentów, które wymagają podjęcia działań przez organy administracji rządowej.”;
- 8) w art. 44:
 - a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W skład Rady wchodzi szesnastu rzeczników konsumentów po jednym z każdego województwa.”;
 - b) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Powołanie następuje za pisemną zgodą powoływanych rzeczników konsumentów.”;
- 9) w art. 73 w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) przekazywania informacji Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego na podstawie art. 17ca ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 298, 326, 730 i 875).”;

10) w art. 99a w ust. 1 wyrazy „Rzecznik Ubezpieczonych” zastępuje się wyrazami „Rzecznik Finansowy”;

11) w art. 105a uchyla się ust. 3;

12) w art. 113:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ulgi w spłacie kary pieniężnej, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielane przedsiębiorcy wyłącznie jako pomoc de minimis, w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odroczenia uiszczenia kary pieniężnej albo rozłożenia jej na raty, Prezes Urzędu nalicza od nieuiszczonej kwoty odsetki w stosunku rocznym w wysokości wynoszącej 50% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, 924, 1018 i ...), ogłaszanej na podstawie art. 56d tej ustawy, od dnia następującego po dniu złożenia wniosku.”

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, 924 i 1018) w art. 298 po pkt 6e dodaje się pkt 6f w brzmieniu:

„6f) Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w związku z toczącym się postępowaniem prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369 i ...) oraz przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 517 i ...);”

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326, 730 i 875) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 w lit. r dodaje się tiret trzecie w brzmieniu:

„– w związku z toczącym się przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postępowaniem prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 517 i ...);”

Art. 4. W ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 517) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do upoważnień do przeprowadzenia kontroli lub do udziału w kontroli stosuje się odpowiednio przepisy art. 105a ust. 4–7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.”;

2) w art. 39 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 113 ust. 1a i 2–7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio.”.

Art. 5. Likwiduje się delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Urzędem”, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 6. Przepisy wydane po raz pierwszy na podstawie art. 34 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą określają, które komórki organizacyjne Urzędu przejmą od delegatur Urzędu, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, sprawy prowadzone przez te delegatury.

Art. 7. Czynności w sprawach należących do właściwości delegatur Urzędu zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym lub przekazanych delegaturom Urzędu przez Prezesa Urzędu, podjęte przed dniem wejścia w życie art. 5, pozostają w mocy.

Art. 8. 1. Członkowie Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów, o których mowa w art. 44 ust. 4 i 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują członkostwo w Krajowej Radzie Rzeczników Konsumentów.

2. Prezes Urzędu powoła siedmiu członków Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów, o których mowa w art. 44 ust. 4 i 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie tych przepisów, w sposób zapewniający reprezentację wszystkich województw w składzie Rady.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1–4, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 5–8 i 11, art. 4 pkt 1 oraz art. 5–8, które wchodzi w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania aktu normatywnego

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw ma na celu:

- 1) dostosowanie prawa krajowego do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/302 w sprawie nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji klientów ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 2006/2004 oraz (UE) 2017/2394 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 60 I z 02.03.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 66 z 08.03.2018, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/302”;
- 2) umożliwienie Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „UOKiK”, bardziej elastycznego, w stosunku do stanu obecnego, kształtowania struktury wewnętrznej UOKiK – w szczególności w odniesieniu do delegatur UOKiK;
- 3) poprawę skuteczności wykrywania naruszeń przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369), zwanej dalej „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”, przez dostęp do tajemnic prawnie chronionych, takich jak tajemnica skarbową i tajemnica bankową;
- 4) dostosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 517), zwanej dalej „ustawą o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi”, do aktualnego stanu prawnego przez m.in. usunięcie odesłań do nieobowiązujących przepisów (np. w art. 113 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Ad. 1

22 marca 2018 r. weszło w życie rozporządzenie 2018/302.

Rozporządzenie 2018/302 to jeden z dokumentów z pakietu Komisji Europejskiej dotyczącego handlu elektronicznego (tzw. e-commerce package), opublikowanego 25 maja 2016 r. w ramach realizacji inicjatyw zapowiedzianych w Strategii Jednolitego

Rynku Cyfrowego (DSM – Digital Single Market) oraz w Strategii Jednolitego Rynku na rzecz towarów i usług (SMS – Single Market Strategy). Przepisy rozporządzenia 2018/302 stosowane są od 3 grudnia 2018 r.

Celem rozporządzenia 2018/302 jest zapewnienie konsumentom, niezależnie od ich przynależności państwowej lub miejsca zamieszkania bądź prowadzenia działalności w UE, lepszego dostępu do towarów i usług na jednolitym rynku przez zapobieganie bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji w transgranicznym handlu elektronicznym (przy dokonywaniu zakupów online), jak również podczas podróży do innych państw członkowskich w celu nabycia towarów lub skorzystania z usług.

Założeniem tej regulacji jest również umożliwienie przedsiębiorcom rozszerzenia ich działalności na nowe rynki i zainteresowania swoją ofertą nowych klientów. Podkreślić należy, że w przypadku tego rozporządzenia przedsiębiorcy traktowani są na równi z konsumentami, jeśli występują w tej roli w ramach czynności zakupu dóbr lub usług. Oznacza to, iż mają takie same prawa jak konsumenci, jeśli chcą kupić jakiś towar lub usługę w innym państwie członkowskim.

Rozporządzenie 2018/302 obejmuje transakcje (zakup dóbr i usług) zawierane zarówno on-line, jak i off-line oraz w ramach połączenia tych dwóch kanałów (tzw. omni-channel). Usługi wyłączone z zakresu: transportowe, finansowe, audiowizualne.

Nieuzasadnione geoblokowanie i dyskryminacja ze względu na miejsce zamieszkania są niezgodne z samą ideą jednolitego rynku i są przyczyną niskiej skali transgranicznego handlu elektronicznego. Rozporządzenie 2018/302 jako wspólna część Strategii Jednolitego Rynku Cyfrowego oraz Strategii Jednolitego Rynku stanowi ważny element polityki działań eliminujących bariery w transgranicznym handlu elektronicznym. Dzięki tej oraz pozostałym, korespondującym inicjatywom w ramach ww. strategii, zasady sprzedaży transgranicznej zostaną uproszczone z punktu widzenia przedsiębiorców, w szczególności MŚP, co przyczyni się do zapewnienia konsumentom i przedsiębiorcom większego wyboru i wyższej jakości towarów i usług oraz pobudzi rozwój całej branży e-commerce. Co prawda zakaz dyskryminacji został ustanowiony w przepisach dyrektywy usługowej (dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym, Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36), niemniej jednak jego stosowanie zależy od oceny działań danego przedsiębiorcy na zasadzie case by case. Dzięki przepisom rozporządzenia 2018/302 zarówno firmy, jak i konsumenci zyskają większą pewność prawną dzięki wskazaniu

konkretnych okoliczności zakazu dyskryminacji, co jednocześnie poprawi wykonalność tych przepisów.

Rozporządzenie 2018/302 obowiązuje bezpośrednio i co do zasady nie wymaga transpozycji do prawa krajowego. Jednakże art. 7 i art. 8 tego rozporządzenia nakładają na państwa członkowskie określone obowiązki związane z egzekwowaniem jego przepisów i udzielaniem pomocy konsumentom w przypadku sporów dotyczących jego stosowania, tj. wyznaczenie na gruncie przepisów krajowych organu, który będzie odpowiedzialny za egzekwowanie naruszeń przepisów rozporządzenia 2018/302, jak też określenie podmiotu powołanego do udzielania pomocy konsumentom w zakresie wynikającym ze stosowania tego rozporządzenia. Za egzekwowanie przepisów rozporządzenia odpowiedzialni będą: Prezes UOKiK i sądy powszechne.

Prezes UOKiK będzie organem odpowiedzialnym w relacji przedsiębiorca-konsument (B2C) w zakresie naruszeń zbiorowych interesów konsumentów. Działania Prezesa UOKiK dotyczyć będą konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, z późn. zm.). Z kolei, w zakresie relacji przedsiębiorca-przedsiębiorca (B2B), Prezes UOKiK będzie organem odpowiedzialnym w przypadku, gdy geoblokowanie stanowić będzie praktykę ograniczającą konkurencję. W związku z powyższym niezbędne jest wprowadzenie do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przepisów umożliwiających Prezesowi UOKiK wykonywanie tych obowiązków.

W przypadku sądów powszechnych zastosowanie będą miały przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, a uprawnienia wynikające z tych przepisów będą dochodzone w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, z późn. zm.).

Ad. 2

Ponadto projekt ustawy przewiduje zmiany w zakresie struktury wewnętrznej UOKiK. Zgodnie z art. 29 ust. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK wykonuje swoje zadania przy pomocy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Obecnie w skład UOKiK wchodzi Centrala w Warszawie, laboratoria nadzorowane przez Prezesa UOKiK oraz 9 delegatur – w Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Warszawie i we Wrocławiu (art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów). Projekt zmian ma na celu wprowadzenie większej elastyczności w zakresie tworzenia oraz przydzielania zadań przez Prezesa UOKiK

jednostkom terenowym UOKiK, tj. delegaturom. Projekt zakłada zmianę koncepcji funkcjonowania UOKiK, których zadania uregulowane zostaną w statucie UOKiK, wydawanym w drodze zarządzenia Prezesa Rady Ministrów. Rozwiązania te są wzorowane na przepisach dotyczących innych regulatorów, w szczególności Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (UKE) – art. 193 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.) oraz Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego (ULC) – art. 22 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2018 r. poz. 1183, z późn. zm.).

Ad. 3

W celu skutecznego pozyskania informacji mogących stanowić dowód w postępowaniu i pozwalających na szybsze wyeliminowanie z obrotu niedozwolonych praktyk naruszających interesy przedsiębiorców i konsumentów potrzebne są zmiany pozwalające Prezesowi UOKiK na dostęp do tajemnicy skarbowej w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, a także do tajemnicy bankowej w przypadku drugiej z wymienionych ustaw.

Ad. 4

Konieczne jest wprowadzenie zmian dostosowujących ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów do aktualnego stanu prawnego, np. w zakresie odesłań do aktualnych przepisów (w art. 113 ust. 3) czy zamiany Rzecznika Ubezpieczonych na Rzecznika Finansowego (w art. 99a). Zmiany o podobnym charakterze obejmą także ustawę o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.

II. Opis proponowanych rozwiązań

1. Wdrożenie rozporządzenia 2018/302

Wdrożenie art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2018/302 będzie wymagać interwencji legislacyjnej w art. 4, art. 29 oraz w art. 31 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie wyznaczenia Prezesa UOKiK jako organu odpowiedzialnego za egzekwowanie przepisów rozporządzenia, w zakresie kompetencji określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. W art. 29 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów proponuje się po ust. 2 dodanie ust. 2a stanowiącego, iż Prezes Urzędu

jest organem odpowiedzialnym w rozumieniu art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2018/302 w zakresie przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów. Podobnie konieczne jest uzupełnienie katalogu zadań Prezesa UOKiK zawartego w art. 31 ww. ustawy o zadania dotyczące wykonywania zadań wynikających z rozporządzenia 2018/302.

Proponuje się, aby w zakresie relacji przedsiębiorca-konsument (B2C) organem odpowiedzialnym za egzekwowanie przepisów ww. rozporządzenia był Prezes UOKiK, jednakże tylko w zakresie naruszeń zbiorowych interesów konsumentów. Należy w tym miejscu wskazać, że Prezes UOKiK chroni konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. W zakresie relacji przedsiębiorca-przedsiębiorca (B2B) Prezes UOKiK będzie organem odpowiedzialnym jedynie w przypadku, gdy geoblokowanie stanowić będzie praktykę ograniczającą konkurencję. Niektóre bowiem z ograniczeń terytorialnych mogą wzbudzać obawy z punktu widzenia prawa antymonopolowego, np. ograniczenia umowne dotyczące obszaru, na jakim dystrybutor może sprzedawać określone produkty, które są zazwyczaj uznawane za ograniczenie konkurencji. Blokowanie geograficzne oparte na jednostronnych decyzjach przedsiębiorców niezajmujących pozycji dominującej nie będzie się mieścić w zakresie zakazu praktyk antykonkurencyjnych.

W odniesieniu do geoblokowania niebędącego praktykami ograniczającymi konkurencję w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub prawa UE bądź niestanowiącego naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, właściwe w przypadku wniesienia powództwa odszkodowawczego lub o zobowiązanie do złożenia określonego oświadczenia woli będą sądy powszechne. W zakresie tym zastosowanie będą miały przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny oraz ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

W przypadku art. 7 ust. 2 rozporządzenia 2018/302, który nakłada obowiązek ustanowienia przepisów określających sankcje za naruszenie przepisów tego rozporządzenia, interwencja legislacyjna nie jest konieczna w zakresie, w jakim naruszenia te odnoszą się do zbiorowych interesów konsumentów. Odpowiednie mechanizmy i narzędzia w tym zakresie przewiduje ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów (np. art. 26 i art. 27). Podobnie, w relacji B2B, obowiązujące przepisy z zakresu prawa antymonopolowego (art. 6 i art. 9 ustawy o ochronie konkurencji i

konsumentów oraz art. 101 i art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) regulują te kwestie wystarczająco i nie wymagają zmiany.

Zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2018/302, państwa członkowskie mają obowiązek wyznaczenia organu odpowiedzialnego za udzielanie konsumentom praktycznej pomocy w przypadku sporu pomiędzy konsumentem a przedsiębiorcą. Pomocy tej będzie udzielał Punkt Kontaktowy ds. ADR/ODR (podmiot ds. pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich oraz internetowego systemu rozwiązywania sporów konsumenckich) przy Prezesie UOKiK. Realizacja planowanych zadań Punktu Kontaktowego ds. ADR/ODR, w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2018/302, będzie obejmować w szczególności:

- udzielanie konsumentom informacji o właściwości organu lub organów odpowiedzialnych za właściwe i skuteczne egzekwowanie przepisów rozporządzenia,
- informowanie o prawach konsumenta i przepisach określających środki stosowane w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia.

Należy wskazać, że pomoc ta będzie udzielana konsumentom w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. Nałożenie na Punkt Kontaktowy ds. ADR/ODR dodatkowego zadania oznacza konieczność nowelizacji art. 32a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

2. Zmiany dotyczące struktury wewnętrznej UOKiK

Projekt przewiduje zmianę art. 33 i art. 34 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez uchylenie szczegółowych regulacji dotyczących delegatur UOKiK, w tym upoważnienia do wydania rozporządzenia określającego właściwość miejscową i rzeczową delegatur, oraz zmianę zakresu upoważnienia do wydania statutu UOKiK (nadawanego w drodze zarządzenia Prezesa Rady Ministrów), który będzie określać również rozmieszczenie oraz zadania delegatur UOKiK jako komórek organizacyjnych UOKiK.

Działania delegatur, w tym prowadzenie postępowań, wydawanie i podpisywanie decyzji przez dyrektorów delegatur, będą podejmowane z upoważnienia Prezesa UOKiK i w jego imieniu. Delegatury będą wykonywać ogół zadań Prezesa UOKiK wynikających z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (przede wszystkim zadania związane z prowadzeniem postępowań i wydawaniem decyzji na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz innych ustaw, do których realizacji zobowiązany jest Prezes UOKiK). W projekcie zarządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie nadania

statutu UOKiK zaproponowana zostanie koncepcja, zgodnie z którą nie będzie już funkcjonować delegatura w Warszawie, a jej zadania przejmą komórki organizacyjne Centrali. Zmiana taka podyktowana jest racjonalizacją działań i optymalizacją organizacji pracy (jednakże bez wpływu na oszczędności po stronie wydatków) – dotychczasowe zadania delegatury z siedzibą w Warszawie będzie realizować Centrala. Obecna praktyka wskazuje, że aktualnie nie ma uzasadnienia do istnienia dwóch odrębnych jednostek organizacyjnych z siedzibą w Warszawie. Pracownicy delegatury w Warszawie zostaną włączeni do zasobów kadrowych Centrali Urzędu, podobnie składniki majątkowe zlikwidowanej delegatury staną się częścią majątku Centrali.

Proponowane zmiany mają także na celu zwiększenie elastyczności struktury organizacyjnej urzędu związanej z coraz szerszym zakresem zadań realizowanych przez Prezesa UOKiK (np. dodanie w 2017 r. zadań w ramach realizacji ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi).

Dodatkowo należy wskazać, że rozwiązania przedstawione w projekcie są wzorowane na obecnie obowiązujących przepisach dotyczących innych regulatorów, w szczególności Prezesa UKE (art. 193 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne) oraz Prezesa ULC (art. 22 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze). W obu powyżej przywołanych aktach prawnych przewidziano, że delegatury (ULC) lub zamiejscowe jednostki organizacyjne (UKE) są tworzone na poziomie zarządzenia określającego statut.

Jeżeli chodzi o zmiany związane ze składem działającej przy Prezesie UOKiK Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów, należy wskazać, iż w obecnym stanie prawnym, zgodnie z art. 44 ust. 4, w skład Rady wchodzi 9 rzeczników, po jednym z obszaru właściwości miejscowej delegatur Urzędu. Projekt przewiduje uchylenie upoważnienia do wydania rozporządzenia określającego właściwość miejscową i rzeczową delegatur, proponuje się więc konsekwentnie nie odnosić się w przepisach ustawy do właściwości miejscowej delegatur również w tym zakresie. Wobec tego zaproponowano nowe brzmienie art. 44 ust. 4, zgodnie z którym w skład Rady wchodzić będzie szesnastu rzeczników konsumentów, po jednym z każdego województwa. Zapewni to „terytorialną” reprezentatywność Rady. Członków Rady, jak do tej pory, powoływać i odwoływać ma Prezes UOKiK, przy czym zgodnie z obecnie obowiązującą regulacją powołanie to następuje na wniosek dyrektorów delegatur (art. 45 ust. 5). Zmiana nie

spowoduje wzrostu kosztów związanych z obsługą administracyjną Rady oraz kosztów przejazdów członków Rady na jej posiedzenia, które wiązałyby się ze wzrostem limitu wydatków określonego w budżecie.

Projekt zawiera również zmiany w art. 42–44 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, które mają charakter zmian wynikowych, związanych z uchyleniem przepisów dotyczących delegatur. Ponadto, w konsekwencji ww. zmian w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, wprowadzone zostaną dostosowujące zmiany w ustawie o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (uchylenie nieaktualnych odesłań do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów). Dodatkowo w projekcie zaproponowano wprowadzenie do ustawy w art. 43 przepisu, który nakłada na rzeczników konsumentów obowiązek przedkładania w wyznaczonym terminie Prezesowi UOKiK rocznych sprawozdań ze swojej działalności, pomimo niezatwierdzenia ich przez starostę.

3. Wymiana informacji i dostęp do tajemnic

Konsekwencją zmian w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 298, z późn. zm.) – nowy przepis – art. 17ca – jest wprowadzenie w art. 73 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dodatkowego wyjątku od reguły, zgodnie z którą informacje uzyskane w toku postępowań prowadzonych przez Prezesa UOKiK nie mogą być wykorzystywane w innych postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów (art. 73 ust. 1). W art. 73 ust. 2 zaproponowano dodanie pkt 7, zgodnie z którym ww. zakaz nie będzie dotyczyć przekazywania informacji Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego na podstawie art. 17ca ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Ponadto konieczne będą zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.), które będą miały na celu umożliwienie Prezesowi UOKiK dostępu do tajemnicy bankowej i tajemnicy skarbowej na potrzeby prowadzonych postępowań. Odnośnie do dostępu do tajemnicy skarbowej projekt przewiduje nowelizację art. 298 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa przez dodanie w nim pkt 6f, zgodnie z którym Prezes UOKiK otrzymałby dostęp do akt spraw skarbowych na potrzeby toczącego się postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

oraz przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. Należy zauważyć, iż zgodnie z art. 298 pkt 6d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa takie uprawnienie przysługuje Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje objęte tajemnicą skarbową są niezbędne w toku prowadzonych przez Prezesa UOKiK postępowań, w szczególności w związku z uprawnieniem Prezesa UOKiK do nakładania kar pieniężnych, które stanowią dochód budżetu państwa. Zgodnie z art. 106 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, w przypadkach opisanych w tym przepisie. Obrót oblicza się na zasadach, o których mowa w art. 106 ust. 3 ww. ustawy. Zdarzają się sytuacje, gdy przedsiębiorca nie odbiera korespondencji, nie udziela odpowiedzi na żądanie Prezesa UOKiK o przekazanie wysokości obrotu za rok poprzedzający wydanie decyzji lub też zachodzi konieczność weryfikacji złożonych informacji np. w urzędzie skarbowym, przy czym często dane te są objęte tajemnicą skarbową. Ponadto dane te mogą być pomocne w celu ustalenia, czy przedsiębiorca prowadzi faktycznie działalność gospodarczą (przez uzyskanie informacji od administracji skarbowej w zakresie np. składanych deklaracji VAT lub innych cyklicznych zeznań/deklaracji podatkowych). Podobnie dane te mogą być pomocne w toku postępowań egzekucyjnych w celu ściągnięcia nałożonych kar np. w przypadku konieczności weryfikacji zasadności wydania postanowienia o umorzeniu egzekucji czy też rozważania zasadności podejmowania czynności egzekucyjnych w stosunku do członków zarządu czy wspólników spółek osobowych, co jest z kolei uzależnione od ustalenia m.in., czy takie osoby osiągają przychody, które dają prawdopodobieństwo wyegzekwowania kary. Ponadto informacje objęte tajemnicą skarbową mogą być pomocne w przypadku prowadzenia przez Prezesa UOKiK postępowań dotyczących praktyk związanych z prowadzeniem systemów promocyjnych typu piramida w rozumieniu art. 7 pkt 14 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070) oraz pkt 14 załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE, 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i

Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz. Urz. UE L 149 z 11.06.2005, str. 22). W takim przypadku niezbędne do stwierdzenia tego naruszenia jest wykazanie, że konsument wykonuje świadczenie w zamian za możliwość otrzymania wynagrodzenia, które jest uzależnione przede wszystkim od wprowadzenia innych konsumentów do systemu, a nie od sprzedaży lub konsumpcji produktów. Dokumenty uzyskane od organów podatkowych mogą pozwolić Prezesowi UOKiK ustalić, czy finansowanie wynagrodzenia, jakie konsument może otrzymać, jest uzależnione „przede wszystkim” lub „głównie” od świadczeń wpłaconych następnie przez nowych uczestników systemu. Innym przypadkiem są postępowania antymonopolowe w sprawie zmów przetargowych, w których informacje objęte tajemnicą skarbową są konieczne w celu weryfikacji przekazanych przez przedsiębiorców informacji w zakresie współpracy lub braku współpracy z innymi przedsiębiorcami lub na okoliczność realizacji danych przedsięwzięć.

Jeżeli chodzi o dostęp do tajemnicy skarbowej oraz tajemnicy bankowej na potrzeby prowadzonych przez Prezesa UOKiK postępowań na podstawie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, której celem jest eliminowanie nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności, jest on konieczny m.in. ze względu na umożliwienie Prezesowi UOKiK ustalenia w toku tych postępowań faktu niezależności działania pośrednika w obrocie, jak również występowania samego stosunku przewagi kontraktowej jednego podmiotu nad drugim na podstawie analizy danych finansowych. Ponadto należy wskazać, iż Prezes UOKiK w lipcu 2018 r. podjął współpracę z Ministerstwem Finansów w zakresie monitorowania rynków rolnych – w szczególności obrotu owocami oraz wieprzowiną (w związku z występowaniem ASF). W toku dotychczasowych prac grupy roboczej UOKiK-MF pojawiła się wątpliwość, czy przepis art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (w związku z art. 15 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi) jest wystarczającą podstawą do przekazywania danych przez administrację skarbową, wobec braku wyraźnego zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy skarbowej. Z kolei, odnośnie do tajemnicy bankowej, należy zauważyć, iż ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.) w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. r już obecnie zobowiązuje banki do

udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową na żądanie Prezesa UOKiK, jednakże tylko w związku z postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w zakresie określonym ustawą z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362, z późn. zm.). Ww. przepis pomija więc nowy rodzaj spraw powierzonych Prezesowi UOKiK do prowadzenia począwszy od 12 lipca 2017 r., tj. postępowania w sprawie nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej.

4. Zmiany porządkujące

Projekt przewiduje m.in.:

- zmianę w art. 99a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (wykreślenie Rzecznika Ubezpieczonych i dodanie Rzecznika Finansowego),
- w art. 113 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uaktualnienie odesłania do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Ponadto w art. 113 dodano ust. 1a (potwierdzający dotychczasową praktykę), zgodnie z którym ulgi w spłacie kary pieniężnej, o których mowa w ust. 1 (tj. odroczenie uiszczenia kary pieniężnej albo rozłożenie jej na raty), mogą być udzielane wyłącznie jako pomoc de minimis, w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis. W związku z proponowanym dodaniem ust. 1a w art. 113 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zmiana musi ulec również treść odesłania do ww. ustawy zawartego w art. 39 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi.

W przepisach przejściowych przewiduje się likwidację delegatur, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w dotychczasowym brzmieniu (art. 5). Nie oznacza to, że delegatury UOKiK przestaną istnieć. Zaproponowane w projekcie nowe brzmienie art. 33 ustawy jednoznacznie wskazuje, że w skład UOKiK wchodzi również delegatury. Z dniem wejścia w życie proponowanych przepisów podstawą działania delegatur będą zmienione przepisy ustawy oraz zarządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie nadania statutu UOKiK. Wprowadzono również regulację, zgodnie z którą nowy statut UOKiK określi, które komórki organizacyjne UOKiK przejmą od dotychczasowych delegatur sprawy prowadzone przez te delegatury (art. 6). Czynności w sprawach należących do właściwości delegatur UOKiK na podstawie przepisów uchylanego rozporządzenia w sprawie właściwości

miejscowej i rzeczowej delegatur lub przekazanych delegaturom przez Prezesa UOKiK, podjęte przed dniem wejścia w życie art. 5 projektowanej ustawy, pozostają w mocy (art. 7). W związku z wprowadzeniem zmian w zakresie wyboru członków Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów w art. 8 określono, że dotychczasowi członkowie Rady zachowują członkostwo w Krajowej Radzie Rzeczników Konsumentów po dniu wejścia w życie projektowanych zmian, a w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie tych przepisów Prezes UOKiK powoła siedmiu dodatkowych członków Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów, w celu uzupełnienia składu do 16 członków po jednym z każdego województwa.

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów dotyczących geoblokowania, które wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia oraz przepisów dotyczących organizacji UOKiK, dla których przewidziany jest 4-miesięczny termin wejścia w życie. Termin ten jest niezbędny dla przygotowania zmian organizacyjnych, które nastąpią w związku z nowym brzmieniem przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dotyczących organizacji Urzędu. W szczególności ww. termin jest konieczny dla opracowania nowego zarządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie nadania statutu UOKiK, tak aby weszło ono w życie równoległe z ww. przepisami ustawy.

Zapewnienie projektowaną ustawą stosowania rozporządzenia 2018/302 będzie pozytywnie wpływać na funkcjonowanie przedsiębiorców, w tym na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, oraz konsumentów. Motyw 5 rozporządzenia jasno określa cel regulacji oraz skutki, jakie w ww. zakresie powinna wyrzucić wprowadzana zmiana:

„W celu zapewnienia dobrego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz ułatwiania dostępu do towarów i usług, a także ich swobodnego przepływu w całej Unii, bez dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności konieczne jest zatem ustanowienie w niniejszym rozporządzeniu ukierunkowanych środków, które stworzą jasny, jednolity i skuteczny zestaw przepisów dotyczących wybranych zagadnień. Środki te powinny mieć na celu poszerzenie kierowanej do klientów oferty handlowej oraz poprawę ich dostępu do towarów i usług, przy jednoczesnym uwzględnieniu przysługującej przedsiębiorcom swobody ustalania własnej polityki handlowej zgodnie z prawem unijnym i krajowym.”.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji.

Projekt nie podlega również przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej UOKiK, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Do chwili obecnej do UOKiK nie wpłynęło zgłoszenie zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii (ministerstwo współpracujące)</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marek Niechciał, Prezes UOKiK</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Daniel Mańkowski, Dyrektor Departamentu Prawnego, tel. (22) 5560163</p>	<p>Data sporządzenia 21.05.2019</p> <p>Źródło Prawo UE</p> <p>Nr w Wykazie prac UC140</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw ma na celu:

- 1) dostosowanie prawa krajowego do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/302 w sprawie nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji klientów ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 2006/2004 oraz (UE) 2017/2394 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 60 I z 02.03.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 66 z 08.03.2018, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/302”;
- 2) umożliwienie Prezesowi UOKiK bardziej elastycznego, w stosunku do stanu obecnego, kształtowania struktury wewnętrznej UOKiK – w szczególności w odniesieniu do delegatur UOKiK;
- 3) poprawę skuteczności wykrywania naruszeń przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369), zwanej dalej „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”, przez dostęp do tajemnic prawnie chronionych, takich jak tajemnica skarbową i tajemnica bankowa;
- 4) dostosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 517), zwanej dalej „ustawą o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi”, do aktualnego stanu prawnego przez m.in. usunięcie odesłań do nieobowiązujących przepisów (np. w art. 113 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Ad. 1

22 marca 2018 r. weszło w życie rozporządzenie 2018/302.

Rozporządzenie 2018/302 to jeden z dokumentów z pakietu Komisji Europejskiej dotyczącego handlu elektronicznego (tzw. e-commerce package), opublikowanego 25 maja 2016 r. w ramach realizacji inicjatyw zapowiedzianych w Strategii Jednolitego Rynku Cyfrowego (DSM – Digital Single Market) oraz w Strategii Jednolitego Rynku na rzecz towarów i usług (SMS – Single Market Strategy). Przepisy rozporządzenia 2018/302 stosowane są od 3 grudnia 2018 r.

Celem rozporządzenia 2018/302 jest zapewnienie konsumentom, niezależnie od ich przynależności państwowej lub miejsca zamieszkania bądź prowadzenia działalności w UE, lepszego dostępu do towarów i usług na jednolitym rynku przez zapobieganie bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji w transgranicznym handlu elektronicznym (przy dokonywaniu zakupów online), jak również podczas podróży do innych państw członkowskich w celu nabycia towarów lub skorzystania z usług.

Założeniem tej regulacji jest również umożliwienie przedsiębiorcom rozszerzenia ich działalności na nowe rynki i zainteresowania swoją ofertą nowych klientów. Podkreślić należy, że w przypadku tego rozporządzenia przedsiębiorcy traktowani są na równi z konsumentami, jeśli występują w tej roli w ramach czynności zakupu dóbr lub usług. Oznacza to, iż mają takie same prawa jak konsumenci, jeśli chcą kupić jakiś towar lub usługę w innym państwie członkowskim.

Rozporządzenie 2018/302 obejmuje transakcje (zakup dóbr i usług) zawierane zarówno on-line, jak i off-line oraz w ramach połączenia tych dwóch kanałów (tzw. omni-channel). Usługi wyłączone z zakresu: transportowe, finansowe, audiowizualne.

Nieuzasadnione geoblokowanie i dyskryminacja ze względu na miejsce zamieszkania są niezgodne z samą ideą jednolitego rynku i są przyczyną niskiej skali transgranicznego handlu elektronicznego. Rozporządzenie 2018/302 jako wspólna część Strategii Jednolitego Rynku Cyfrowego oraz Strategii Jednolitego Rynku stanowi ważny element polityki działań eliminujących bariery w transgranicznym handlu elektronicznym. Dzięki tej oraz pozostałym, korespondującym inicjatywom w ramach ww. strategii, zasady sprzedaży transgranicznej zostaną uproszczone z punktu widzenia przedsiębiorców, w szczególności MŚP, co przyczyni się do zapewnienia konsumentom i przedsiębiorcom większego wyboru i wyższej jakości towarów i usług oraz pobudzi rozwój całej branży e-commerce. Co prawda zakaz dyskryminacji został ustanowiony w przepisach dyrektywy usługowej (dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia

12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym), niemniej jednak jego stosowanie zależy od oceny działań danego przedsiębiorcy na zasadzie case by case. Dzięki przepisom rozporządzenia 2018/302 zarówno firmy, jak i konsumenci zyskują większą pewność prawną dzięki wskazaniu konkretnych okoliczności zakazu dyskryminacji, co jednocześnie poprawi wykonalność tych przepisów.

Rozporządzenie 2018/302 obowiązuje bezpośrednio i co do zasady nie wymaga transpozycji do prawa krajowego. Jednakże art. 7 i art. 8 tego rozporządzenia nakładają na państwa członkowskie określone obowiązki związane z egzekwowaniem jego przepisów i udzielaniem pomocy konsumentom w przypadku sporów dotyczących jego stosowania, tj. wyznaczenie na gruncie przepisów krajowych organu, który będzie odpowiedzialny za egzekwowanie naruszeń przepisów rozporządzenia 2018/302, jak też określenie podmiotu powołanego do udzielania pomocy konsumentom w zakresie wynikającym ze stosowania tego rozporządzenia. Za egzekwowanie przepisów rozporządzenia będą odpowiedzialni: Prezes UOKiK i sądy powszechne. Prezes UOKiK będzie organem odpowiedzialnym jedynie w relacji przedsiębiorca-konsument (B2C), i to tylko w zakresie naruszeń zbiorowych interesów konsumentów. Działania Prezesa UOKiK dotyczyć będą konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, z późn. zm.). Z kolei, w zakresie relacji przedsiębiorca-przedsiębiorca (B2B), Prezes UOKiK będzie organem odpowiedzialnym jedynie w przypadku, gdy geoblokowanie stanowić będzie praktykę ograniczającą konkurencję. W związku z powyższym niezbędne jest wprowadzenie do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przepisów umożliwiających Prezesowi UOKiK wykonywanie tych obowiązków.

W przypadku sądów cywilnych zastosowanie będą miały przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, a uprawnienia wynikające z tych przepisów będą dochodzone w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, z późn. zm.).

Ad. 2

Ponadto projekt ustawy przewiduje zmiany w zakresie struktury wewnętrznej UOKiK. Zgodnie z art. 29 ust. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK wykonuje swoje zadania przy pomocy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Obecnie w skład UOKiK wchodzi Centrala w Warszawie, laboratoria nadzorowane przez Prezesa UOKiK oraz 9 delegatur – w Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Warszawie i we Wrocławiu (art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów). Projekt zmian ma na celu wprowadzenie większej elastyczności w zakresie tworzenia oraz przydzielania zadań przez Prezesa UOKiK jednostkom terenowym UOKiK, tj. delegaturom. Projekt zakłada uregulowanie zadań delegatur UOKiK w statucie UOKiK, wydawanym w drodze zarządzenia Prezesa Rady Ministrów. Rozwiązania te są wzorowane na przepisach dotyczących innych regulatorów, w szczególności Prezesa UKE – art. 193 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.) oraz Prezesa ULC – art. 22 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2018 r. poz. 1183, z późn. zm.).

Ad. 3

W celu skutecznego pozyskania informacji mogących stanowić dowód w postępowaniu i pozwalających na szybsze wyeliminowanie z obrotu niedozwolonych praktyk naruszających interesy przedsiębiorców i konsumentów potrzebne są zmiany pozwalające Prezesowi UOKiK na dostęp do tajemnicy skarbowej w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, a także do tajemnicy bankowej w przypadku drugiej z wymienionych ustaw.

Ad. 4

Konieczne jest wprowadzenie zmian dostosowujących ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów do aktualnego stanu prawnego, np. w zakresie odesłań do aktualnych przepisów (w art. 113 ust. 3) czy zamiany Rzecznika Ubezpieczonych na Rzecznika Finansowego (w art. 99a). Zmiany o podobnym charakterze obejmą także ustawę o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1) wykonanie rozporządzenia 2018/302:

Wykonanie art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2018/302 będzie wymagać interwencji legislacyjnej w art. 4, art. 29 oraz w art. 31 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie wyznaczenia Prezesa UOKiK jako organu odpowiedzialnego za egzekwowanie przepisów rozporządzenia, w zakresie kompetencji określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. W art. 29 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów proponuje się po ust. 2 dodanie ust. 2a stanowiącego, iż Prezes Urzędu jest organem odpowiedzialnym w rozumieniu art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2018/302 w zakresie przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów. Podobnie konieczne jest uzupełnienie katalogu zadań Prezesa UOKiK zawartego w art. 31 ww. ustawy o zadania dotyczące wykonywania zadań wynikających z rozporządzenia 2018/302.

Proponuje się, aby w zakresie relacji przedsiębiorca-konsument (B2C) w zakresie naruszeń zbiorowych interesów konsumentów organem odpowiedzialnym za egzekwowanie przepisów tego rozporządzenia był Prezes UOKiK. Należy w

tym miejscu wskazać, że Prezes UOKiK chroni konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. W zakresie relacji przedsiębiorca-przedsiębiorca (B2B) Prezes UOKiK będzie organem odpowiedzialnym w przypadku, gdy geoblokowanie stanowić będzie praktykę ograniczającą konkurencję. Niektóre bowiem z ograniczeń terytorialnych mogą wzbudzać obawy z punktu widzenia prawa antymonopolowego, np. ograniczenia umowne dotyczące obszaru, na jakim dystrybutor może sprzedawać określone produkty, są zazwyczaj uznawane za ograniczenie konkurencji. Blokowание geograficzne oparte na jednostronnych decyzjach przedsiębiorców niezajmujących pozycji dominującej nie będzie się mieścić w zakresie zakazu praktyk antykonkurencyjnych. W odniesieniu do geoblokowania niebędącego praktykami ograniczającymi konkurencję w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub prawa UE bądź niestanowiącego naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, właściwe w przypadku wniesienia powództwa odszkodowawczego lub o zobowiązanie do złożenia określonego oświadczenia woli będą sądy powszechne. W zakresie tym zastosowanie będą miały przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny oraz ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

W przypadku art. 7 ust. 2 rozporządzenia 2018/302, który nakłada obowiązek ustanowienia przepisów określających sankcje za naruszenie przepisów tego rozporządzenia, interwencja legislacyjna nie jest konieczna w zakresie, w jakim naruszenia te odnoszą się zbiorowych interesów konsumentów. Odpowiednie mechanizmy i narzędzia w tym zakresie przewiduje ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów (np. art. 26 i art. 27). Podobnie, w relacji B2B, obowiązujące przepisy z zakresu prawa antymonopolowego (art. 6 i art. 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 i art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) regulują te kwestie wystarczająco i nie wymagają zmiany.

Zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2018/302, państwa członkowskie mają obowiązek wyznaczenia organu odpowiedzialnego za udzielanie konsumentom praktycznej pomocy w przypadku sporu między konsumentem a przedsiębiorcą. Pomocy tej będzie udzielał Punkt Kontaktowy ds. ADR/ODR (podmiot ds. pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich oraz internetowego systemu rozwiązywania sporów konsumenckich) przy Prezesie UOKiK. Realizacja planowanych zadań Punktu Kontaktowego ds. ADR/ODR, w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2018/302, będzie obejmować w szczególności:

- udzielanie konsumentom informacji o właściwości organu lub organów odpowiedzialnych za właściwe i skuteczne egzekwowanie przepisów rozporządzenia,
- informowanie o prawach konsumenta i przepisach określających środki stosowane w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia.

Należy wskazać, że pomoc ta będzie udzielana konsumentom w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. Nałożenie na Punkt Kontaktowy ds. ADR/ODR dodatkowego zadania oznacza konieczność nowelizacji art. 32a ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

2) zmiany dotyczące struktury wewnętrznej UOKiK:

Projekt przewiduje zmianę art. 33 i art. 34 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez uchylenie szczegółowych regulacji dotyczących delegatur UOKiK, w tym upoważnienia do wydania rozporządzenia określającego właściwość miejscową i rzeczową delegatur, oraz zmianę upoważnienia do wydania statutu UOKiK (nadawanego w drodze zarządzenia Prezesa Rady Ministrów), który będzie określać również rozmieszczenie oraz zadania delegatur UOKiK.

Działania delegatur, w tym prowadzenie postępowań, wydawanie i podpisywanie decyzji przez dyrektorów delegatur będą podejmowane z upoważnienia Prezesa UOKiK i w jego imieniu.

Delegatury będą wykonywać ogół zadań Prezesa UOKiK wynikających z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (przede wszystkim zadania związane z prowadzeniem postępowań i wydawaniem decyzji na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz innych ustaw, do których realizacji zobowiązany jest Prezes UOKiK). W projekcie zarządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie nadania statutu UOKiK zaproponowana zostanie koncepcja, zgodnie z którą nie będzie już funkcjonować delegatura w Warszawie, a jej zadania przejmą komórki organizacyjne Centrali. Zmiana taka podyktowana jest racjonalizacją działań i optymalizacją organizacji pracy (jednakże bez wpływu na oszczędności po stronie wydatków) – dotychczasowe zadania delegatury z siedzibą w Warszawie będzie realizować Centrala. Obecna praktyka wskazuje, że aktualnie nie ma uzasadnienia do istnienia dwóch odrębnych jednostek organizacyjnych z siedzibą w Warszawie. Pracownicy delegatury w Warszawie zostaną włączeni do zasobów kadrowych Centrali Urzędu, podobnie składniki majątkowe likwidowanej delegatury staną się częścią majątku Centrali.

Proponowane zmiany mają także na celu zwiększenie elastyczności struktury organizacyjnej urzędu, związanej z coraz szerszym zakresem zadań, realizowanych przez Prezesa UOKiK (np. dodanie w 2017 r. zadań w ramach realizacji ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi).

Dodatkowo należy wskazać, że rozwiązania przedstawione w projekcie wzorowane są na obecnie obowiązujących przepisach dotyczących innych regulatorów, w szczególności Prezesa UKE (art. 193 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne) oraz Prezesa ULC (art. 22 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze). W obu powyżej przywołanych aktach prawnych przewidziano, że delegatury (ULC) lub zamiejscowe jednostki organizacyjne (UKE) tworzone są na poziomie zarządzenia określającego statut.

Jeżeli chodzi o zmiany związane ze składem działającej przy Prezesie UOKiK Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów, należy wskazać, iż w obecnym stanie prawnym, zgodnie z art. 44 ust. 4, w skład Rady wchodzi 9 rzeczników, po jednym z obszaru właściwości miejscowej delegatur Urzędu. Projekt przewiduje uchylenie upoważnienia do wydania rozporządzenia określającego właściwość miejscową i rzeczową delegatur, proponuje się więc konsekwentnie nie odnosić się w przepisach ustawy do właściwości miejscowej delegatur również w tym zakresie. Wobec tego zaproponowano nowe brzmienie art. 44 ust. 4, zgodnie z którym w skład Rady wchodzić będzie szesnastu rzeczników konsumentów, po jednym z każdego województwa. Zapewni to „terytorialną” reprezentatywność Rady. Członków Rady, jak do tej pory, powoływać i odwoływać ma Prezes Urzędu, przy czym zgodnie z obecnie obowiązującą regulacją powołanie to następuje na wniosek dyrektorów delegatur (art. 45 ust. 5). Zmiana nie spowoduje wzrostu kosztów związanych z obsługą administracyjną Rady oraz kosztów przejazdów członków Rady na jej posiedzenia, które wiązałyby się ze wzrostem limitu wydatków określonego w budżecie.

Projekt zawiera również zmiany w art. 42–44 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, które mają charakter zmian wynikowych, związanych z uchyleniem przepisów dotyczących delegatur. Ponadto, w konsekwencji ww. zmian w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, wprowadzone zostaną dostosowujące zmiany w ustawie o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (uchylenie nieaktualnych odesłań do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów). Dodatkowo w projekcie zaproponowano wprowadzenie do ustawy w art. 43 ust. 2 przepisu, który nakłada na rzeczników konsumentów obowiązek przedkładania w wyznaczonym terminie Prezesowi UOKiK rocznych sprawozdań ze swojej działalności, pomimo niezatwierdzenia ich przez starostę.

3) wymiana informacji i dostęp do tajemnic:

Konsekwencją zmian w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 298, z późn. zm.) – nowy przepis – art. 17ca – jest wprowadzenie w art. 73 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dodatkowego wyjątku od reguły, zgodnie z którą informacje uzyskane w toku postępowań prowadzonych przez Prezesa UOKiK nie mogą być wykorzystywane w innych postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów (art. 73 ust. 1). W art. 73 ust. 2 zaproponowano dodanie pkt 7, zgodnie z którym ww. zakaz nie będzie dotyczyć przekazywania informacji Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego na podstawie art. 17ca ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Ponadto konieczne będą zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2186, z późn. zm.), które będą miały na celu umożliwienie dostępu Prezesowi UOKiK do tajemnicy bankowej i tajemnicy skarbowej na potrzeby prowadzonych postępowań. Odnośnie do dostępu do tajemnicy skarbowej, projekt przewiduje nowelizację art. 298 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa przez dodanie w nim pkt 6f, zgodnie z którym Prezes UOKiK otrzymałby dostęp do akt spraw skarbowych na potrzeby toczącego się postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. Należy zauważyć, iż zgodnie z art. 298 pkt 6d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa takie uprawnienie przysługuje Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje objęte tajemnicą skarbową są niezbędne w toku prowadzonych przez Prezesa UOKiK postępowań, w szczególności w związku z uprawnieniem Prezesa UOKiK do nakładania kar pieniężnych, które stanowią dochód budżetu państwa. Zgodnie z art. 106 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, w przypadkach opisanych w tym przepisie. Obrót oblicza się na zasadach, o których mowa w art. 106 ust. 3 ww. ustawy. Zdarzają się sytuacje, gdy przedsiębiorca nie odbiera korespondencji, nie udziela odpowiedzi na żądanie Prezesa UOKiK o przekazanie wysokości obrotu za rok poprzedzający wydanie decyzji lub też zachodzi konieczność weryfikacji złożonych informacji np. w urzędzie skarbowym, przy czym często dane te są objęte tajemnicą skarbową. Ponadto dane te mogą być pomocne w celu ustalenia, czy przedsiębiorca prowadzi faktycznie działalność gospodarczą (przez uzyskanie informacji od administracji skarbowej w zakresie np. składanych deklaracji VAT lub innych cyklicznych zeznań/deklaracji podatkowych). Podobnie dane te mogą być pomocne w toku postępowań egzekucyjnych w celu ściągnięcia nałożonych kar np. w przypadku konieczności weryfikacji zasadności wydania postanowienia o umorzeniu egzekucji czy też rozważania zasadności podejmowania czynności egzekucyjnych w stosunku do członków zarządu czy wspólników spółek osobowych, co jest z kolei uzależnione od ustalenia m.in., czy takie osoby osiągają przychody, które dają prawdopodobieństwo wyegzekwowania kary. Ponadto informacje objęte tajemnicą skarbową mogą być pomocne w przypadku prowadzenia przez Prezesa UOKiK postępowań dotyczących praktyk związanych z prowadzeniem systemów promocyjnych typu piramida w rozumieniu art. 7 pkt 14 ustawy z dnia z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070) oraz pkt 14 załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE, 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz. Urz. UE L 149 z 11.06.2005, str. 22). W takim przypadku niezbędne do stwierdzenia tego naruszenia

jest wykazanie, że konsument wykonuje świadczenie w zamian za możliwość otrzymania wynagrodzenia, które jest uzależnione przede wszystkim od wprowadzenia innych konsumentów do systemu, a nie od sprzedaży lub konsumpcji produktów. Dokumenty uzyskane od organów podatkowych mogą pozwolić Prezesowi UOKiK ustalić, czy finansowanie wynagrodzenia, jakie konsument może otrzymać, jest uzależnione „przede wszystkim” lub „głównie” od świadczeń wpłaconych następnie przez nowych uczestników systemu. Innym przypadkiem są postępowania antymonopolowe w sprawie zmnów przetargowych, w których informacje objęte tajemnicą skarbową są konieczne w celu weryfikacji przekazanych przez przedsiębiorców informacji w zakresie współpracy lub braku współpracy z innymi przedsiębiorcami lub na okoliczność realizacji danych przedsięwzięć.

Jeżeli chodzi o dostęp do tajemnicy skarbowej oraz tajemnicy bankowej na potrzeby prowadzonych przez Prezesa UOKiK postępowań na podstawie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, której celem jest eliminowanie nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności, jest on konieczny m.in. ze względu na umożliwienie Prezesowi UOKiK ustalenia w toku tych postępowań faktu niezależności działania pośrednika w obrocie, jak również występowania samego stosunku przewagi kontraktowej jednego podmiotu nad drugim na podstawie analizy danych finansowych. Ponadto należy wskazać, iż Prezes UOKiK w lipcu 2018 r. podjął współpracę z Ministerstwem Finansów w zakresie monitorowania rynków rolnych – w szczególności obrotu owocami oraz wieprzowiną (w związku z występowaniem ASF). W toku dotychczasowych prac grupy roboczej UOKiK-MF pojawiła się wątpliwość, czy przepis art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (w związku z art. 15 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi) jest wystarczającą podstawą do przekazywania danych przez administrację skarbową, wobec braku wyraźnego zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy skarbowej. Z kolei, odnośnie do tajemnicy bankowej, należy zauważyć, iż ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.) w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. r już obecnie zobowiązuje banki do udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową na żądanie Prezesa UOKiK, jednakże tylko w związku z postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w zakresie określonym ustawą z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362, z późn. zm.). Ww. przepis pomija więc nowy rodzaj spraw powierzonych Prezesowi UOKiK do prowadzenia począwszy od 12 lipca 2017 r., tj. postępowania w sprawie nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej.

4) zmiany porządkujące, m.in.:

- zmiana w art. 99a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (wykreślenie Rzecznika Ubezpieczonych i dodanie Rzecznika Finansowego);

- w art. 113 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uaktualnienie odesłania do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Ponadto w art. 113 dodano ust. 1a (potwierdzający dotychczasową praktykę), zgodnie z którym ulgi w spłacie kary pieniężnej, o których mowa w ust. 1 (tj. odroczenie uiszczenia kary pieniężnej albo rozłożenie jej na raty), mogą być udzielane wyłącznie jako pomoc de minimis, w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis. W związku z proponowanym dodaniem ust. 1a w art. 113 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zmianie musi ulec również treść odesłania do ww. ustawy zawartego w art. 39 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi lub spożywczymi.

W przepisach przejściowych przewidziano likwidację delegatur, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym (art. 5). Z dniem wejścia w życie proponowanych zmian podstawą działania delegatur będą znowelizowane przepisy ustawy i zarządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie nadania statutu UOKiK. Wprowadzono również regulację, zgodnie z którą nowy statut UOKiK określi, które komórki organizacyjne UOKiK przejmą od delegatur sprawy prowadzone przez te delegatury (art. 6). Czynności w sprawach należących do właściwości delegatur UOKiK, na podstawie przepisów uchylanego rozporządzenia w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur lub przekazanych delegaturom przez Prezesa UOKiK, podjęte przed dniem wejścia w życie art. 5 projektowanej ustawy, pozostają w mocy (art. 7). W związku z wprowadzeniem zmian w zakresie wyboru członków Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów wskazano w art. 8, że dotychczasowi członkowie Rady zachowują członkostwo w Krajowej Radzie Rzeczników Konsumentów po dniu wejścia w życie projektowanych zmian, a w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie tych przepisów Prezes Urzędu powoła siedmiu dodatkowych członków Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów w celu uzupełnienia składu do 16 członków po jednym z każdego województwa.

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów dotyczących geoblokowania, które wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia i przepisów dotyczących organizacji Urzędu, dla których przewidziany jest 4-miesięczny termin wejścia w życie. Termin ten jest niezbędny dla przygotowania zmian organizacyjnych, które nastąpią w związku z nowym brzmieniem przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dotyczących organizacji Urzędu. W szczególności ww. termin jest konieczny dla opracowania nowego zarządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie nadania statutu UOKiK, tak aby weszło ono w życie równoległe z ww. przepisami ustawy.

Wykonanie projektowaną ustawą rozporządzenia 2018/302 będzie pozytywnie wpływać na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz konsumentów. Motyw 5 rozporządzenia jasno określa cel regulacji oraz skutki, jakie w ww. zakresie powinna wywrzeć wprowadzana zmiana:

„W celu zapewnienia dobrego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz ułatwienia dostępu do towarów i usług, a także ich swobodnego przepływu w całej Unii, bez dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności konieczne jest zatem ustanowienie w niniejszym rozporządzeniu ukierunkowanych środków, które stworzą jasny, jednolity i skuteczny zestaw przepisów dotyczących wybranych zagadnień. Środki te powinny mieć na celu poszerzenie kierowanej do klientów oferty handlowej oraz poprawę ich dostępu do towarów i usług, przy jednoczesnym uwzględnieniu przysługującej przedsiębiorcom swobody ustalania własnej polityki handlowej zgodnie z prawem unijnym i krajowym.”.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Mając na względzie fakt, iż rozporządzenie 2018/302 ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, projektodawca nie przeprowadzał analizy sposobu implementacji art. 7 ust. 1 oraz art. 8 rozporządzenia 2018/302 w innych państwach członkowskich. Uwzględniając zakres podmiotowy i przedmiotowy rozporządzenia, można założyć, że organami wskazanymi do realizacji obowiązków wynikających z treści art. 7 ust. 1 będą instytucje krajowe mające odpowiednie uprawnienia w zakresie kontroli, nadzoru i wydawania dyspozycji dot. działań przedsiębiorców w ich relacjach z konsumentami (Prezes UOKiK i sądy powszechne). W odniesieniu do kwestii powołania organu lub organów odpowiedzialnych za udzielanie konsumentom praktycznej pomocy w przypadku sporu między konsumentem a handlowcem, w treści rozporządzenia 2018/302 (motyw 36) zawarto sugestię powierzenia tej roli w stosownych przypadkach organom utworzonym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 524/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (rozporządzenie w sprawie ODR w sporach konsumenckich).

Zmiany dotyczące struktury wewnętrznej UOKiK są kwestią wewnętrzną Urzędu i nie wymagają dokonywania analizy rozwiązań w innych krajach.

Zmiany dotyczące przyznania dostępu do tajemnic prawnie chronionych, takich jak tajemnica skarbową i tajemnica bankowa nie były przedmiotem analizy porównawczej, niemniej proponowane zmiany są zgodne z kierunkami zmian legislacyjnych w prawie antymonopolowym innych państw członkowskich, służących wzmocnieniu pozycji organów antymonopolowych, przez wdrażanie rozwiązań umożliwiających dostęp do informacji mogących mieć istotne znaczenie dla postępowań prowadzonych przez te organy.

Zmiany porządkujące – mają na celu dostosowanie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów do aktualnego stanu prawnego w zakresie odesłań do aktualnych przepisów – nie wymagają dokonywania analizy rozwiązań w innych krajach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Konsumenci	38 433 558	GUS	- zwiększenie poziomu transparentności transakcji w relacjach ze sprzedającym, - możliwość uzyskania konkretnej pomocy w przypadku sporu z przedsiębiorcą
Przedsiębiorcy	3 966 115	GUS – na podstawie danych z REGON na dzień 30.06.2018 r.	- zwiększenie poziomu transparentności transakcji w relacjach z klientem, - możliwość uzyskania konkretnej pomocy w przypadku sporu ze sprzedającym w przypadku, gdy przedsiębiorca jest jednocześnie klientem

Prezes UOKiK	1	UOKiK	- realizacja zadań wynikających z wdrożenia przepisów rozporządzenia 2018/302, - ewentualne zmiany struktury UOKiK
Sądy powszechne	374	GUS	- realizacja zadań wynikających z wdrożenia przepisów rozporządzenia 2018/302
Punkt kontaktowy ADR/ODR (Prezes UOKiK)	1	UOKiK	- udzielanie konsumentom informacji o właściwości organu lub organów odpowiedzialnych za właściwe i skuteczne egzekwowanie przepisów rozporządzenia 2018/302, - informowanie o prawach konsumenta i przepisach określających środki stosowane w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia 2018/302

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej UOKiK, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Projekt został poddany w październiku 2018 r. szerokim konsultacjom publicznym, w szczególności przekazano go do organizacji reprezentujących środowisko przedsiębiorców i organizacji konsumentów. Wyznaczony został 7-dniowy termin na zgłaszanie uwag. Uwagi przedstawiły Business Centre Club, Stowarzyszenie Prawa Konkurencji, Stowarzyszenie Rzeczników Konsumentów, Polska Izba Przemysłu Chemicznego i Krajowa Rada Rzeczników Konsumentów.

Uwzględnione zostały uwagi BCC, SPK i PIPC postulujące niedokonywanie zmian w zakresie art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przyjęta została także uwaga SRK dotycząca rozszerzenia składu Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów do szesnastu członków – po jednym z każdego województwa. W pozostałym zakresie uwag nie uwzględniono.

W styczniu 2019 r. zmieniony projekt został przekazany do ponownych konsultacji publicznych. Wyznaczony został 7-dniowy termin na zgłaszanie uwag. Stowarzyszenie Prawa Konkurencji zgłosiło uwagi, z których część nie została uwzględniona, a część stała się bezprzedmiotowa w związku ze zmianami dokonanymi przez projektodawcę w obecnej wersji projektu (usunięcie części proponowanych zmian do art. 29 i art. 30 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dotyczących kadencyjności i warunków powoływania i odwoływania Prezesa i wiceprezesów UOKiK).

Szczegółowe odniesienie się do zgłoszonych uwag zostało zamieszczone w tabelach uwag opublikowanych na stronie RCL RPL oraz w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2018 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wykonanie projektowaną ustawą rozporządzenia 2018/302 będzie pozytywnie wpływać na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz konsumentów. Motyw 5 rozporządzenia jasno określa cel regulacji oraz skutki, jakie w ww. zakresie powinna wyrzucić wprowadzana zmiana:

„W celu zapewnienia dobrego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz ułatwiania dostępu do towarów i usług, a także ich swobodnego przepływu w całej Unii, bez dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności konieczne jest zatem ustanowienie w niniejszym rozporządzeniu ukierunkowanych środków, które stworzą jasny, jednolity i skuteczny zestaw przepisów dotyczących wybranych zagadnień. Środki te powinny mieć na celu poszerzenie kierowanej do klientów oferty handlowej oraz poprawę ich dostępu do towarów i usług, przy jednoczesnym uwzględnieniu przysługującej przedsiębiorcom swobody ustalania własnej polityki handlowej zgodnie z prawem unijnym i krajowym.”.

Zmiany instytucjonalno-organizacyjne oraz dotyczące wymiany informacji również będą pozytywnie oddziaływać na czynniki wymienione w tym punkcie. Usprawnienie organizacji UOKiK powinno wpłynąć na wzrost skuteczności, a lepsza skuteczność Prezesa UOKiK przełoży się na efektywniejszą ochronę konkurencji i konsumentów, a to z kolei będzie pozytywnie oddziaływać na czynniki i podmioty wskazywane w tym punkcie.

Projekt nie będzie miał wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
nie
x nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
zmniejszenie liczby procedur
skrócenie czasu na załatwienie sprawy
inne: ...

zwiększenie liczby dokumentów
zwiększenie liczby procedur
wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
nie
x nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
sytuacja i rozwój regionalny
inne: ...

demografia
mienie państwowe

informatyzacja
zdrowie

Omówienie wpływu

Brak wpływu.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów dotyczących geoblokowania, które wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, oraz przepisów dotyczących organizacji Urzędu, dla których przewidziany jest 4-miesięczny termin wejścia w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2018/302: „Do dnia 23 marca 2020 r., a następnie co pięć lat Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie z oceny niniejszego rozporządzenia. W sprawozdaniu tym Komisja uwzględnia ogólny wpływ rozporządzenia na rynek wewnętrzny i transgraniczny handel elektroniczny, w tym zwłaszcza ewentualne dodatkowe obciążenia administracyjne i finansowe dla handlowców wynikające ze współistnienia różnych obowiązujących systemów prawnych regulujących umowy konsumenckie. Sprawozdaniu temu, w stosownych przypadkach, towarzyszy wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia w świetle zmiany stanu prawnego, rozwoju technicznego i sytuacji gospodarczej”. Ewaluacja na poziomie krajowym dostosowana będzie do ewaluacji wynikającej z przepisów rozporządzenia 2018/302.

Zmiany organizacyjne będą podlegać bieżącej ocenie z punktu widzenia wpływu na skuteczne wypełnianie przez Prezesa UOKiK zadań z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Bez załączników.

RAPORT Z KONSULTACJI
projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz
niektórych innych ustaw

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

W dniu 26 października 2018 r. projekt w ramach konsultacji publicznych i opiniowania został przekazany:

1. Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego;
2. Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
3. Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki;
4. Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
5. Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego;
6. Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
7. Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
8. Business Centre Club;
9. Centrum im. Adama Smitha;
10. Federacji Konsumentów;
11. Federacji Przedsiębiorców Polskich;
12. Fundacji Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
13. Fundacji Panoptykon;
14. Krajowej Izbie Gospodarczej;
15. Naczelnej Radzie Zrzeszeń Handlu i Usług;
16. Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości;
17. Polskiej Izbie Handlu;
18. Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
19. Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji;
20. Polskiemu Stowarzyszeniu Prawników Przedsiębiorstw;
21. Polskiemu Klubowi Biznesu;
22. Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej;
23. Przewodniczącemu Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów;
24. Stowarzyszeniu Konsumentów Polskich;
25. Stowarzyszeniu Na Rzecz Obrony Praw Konsumenta i Obywatela „Pro Futuris”;
26. Stowarzyszeniu Prawa Konkurencji;
27. Stowarzyszeniu Rzeczników Konsumentów;
28. Związкови Pracodawców i Przedsiębiorców.

Uwagi do projektu zgłosili: Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Business Centre Club, Stowarzyszenie Prawa Konkurencji, Stowarzyszenie Rzeczników Konsumentów, Polska Izba Przemysłu Chemicznego i Krajowa Rada Rzeczników Konsumentów.

Uwzględnione zostały uwagi PUODO, BCC, SPK i PIPC postulujące niedokonywanie zmian w zakresie art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Uwzględniona została uwaga

KNF dotycząca usunięcia z projektu art. 17ca ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. Przyjęta została także uwaga SRK dotycząca rozszerzenia składu Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów do szesnastu członków – po jednym z każdego województwa.

W pozostałym zakresie uwag nie uwzględniono. Szczegółowe omówienie zgłoszonych uwag zostało przedstawione w załączniku nr 1 do raportu z konsultacji.

W dniu 22 stycznia 2019 r. zmieniony projekt został przekazany do tych samych podmiotów w ramach ponownych konsultacji publicznych i opiniowania.

Stowarzyszenie Prawa Konkurencji zgłosiło uwagi, z których część nie została uwzględniona, a część stała się bezprzedmiotowa w związku ze zmianami dokonanymi przez projektodawcę w obecnej wersji projektu (usunięcie części proponowanych zmian do art. 29 i art. 30 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dotyczących kadencyjności i warunków powoływania i odwoływania Prezesa i wiceprezesów UOKiK). Ponadto Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego przedstawił stanowisko, zbieżne ze stanowiskiem UOKiK, dotyczące rozwiązań zawartych w projekcie i mających na celu rozszerzenie katalogu sytuacji, w których Prezes UOKiK będzie miał dostęp do tajemnicy bankowej.

Szczegółowe omówienie zgłoszonych uwag zostało przedstawione w załączniku nr 2 do raportu z konsultacji.

2. Omówienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy nie wymaga przedłożeniu instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Załączniki:

1. zestawienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych i opiniowania
2. zestawienie uwag zgłoszonych w ramach ponownych konsultacji publicznych i opiniowania

Tabela uwag zgłoszonych do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (UC140) w ramach konsultacji publicznych i opiniowania

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
1.	Art. 1 pkt 2 lit. b (art. 29 ust. 3 uokik)	BCC	Projekt nowelizacji ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przewiduje, iż Prezes Urzędu będzie powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na sześcioletnią kadencję, zaś ta sama osoba nie będzie mogła być Prezesem UOKiK więcej niż przez dwie kadencje. Prezes Rady Ministrów będzie zaś mógł odwołać Prezesa Urzędu przed upływem kadencji wyłącznie w ściśle określonych przez ustawę przypadkach. Powyższe rozwiązania przyczynią się do wzmocnienia pozycji instytucjonalnej Prezesa UOKiK. Zdaniem BCC, nie znajduje jednak uzasadnienia rozwiązanie, iż ta sama osoba nie będzie mogła być Prezesem UOKiK więcej niż przez dwie kadencje. Jeśli osoba sprawująca funkcję Prezesa UOKiK jest kompetentna, nie powinno być przeszkód ku temu, aby funkcję pełniła wiele kadencji.	Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że zaproponowana zmiana, poprzez umożliwienie sprawowania funkcji Prezesa UOKiK przez tę samą osobę nieprzerwanie przez 12 lat, służy zapewnieniu stabilności orzeczniczej Prezesa UOKiK oraz możliwości kształtowania długofalowej polityki w zakresie ochrony konkurencji i konsumentów. Obecnie przeciętna długość sprawowania funkcji przez Prezesa UOKiK (licząc 1990 r., tj. od powstania Urzędu Antymonopolowego) to ok. 3,5 roku. Ponadto, model ustawowego ograniczenia liczby kadencji do dwóch jest często stosowany w odniesieniu do wysokich stanowisk państwowych obsadzanych w drodze powołania.

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
2.	Art. 1 pkt 2 lit. b - f (art. 29 uokik)	SPK	<p>Stowarzyszenie z aprobatą wita propozycję nowelizacji art. 29 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów („Ustawa”) poprzez wprowadzenie kadencyjności sprawowania urzędu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów („UOKiK”) oraz określenie zamkniętego katalogu przesłanek jego odwołania. Stowarzyszenie w pełni popiera konieczność wzmocnienia instytucjonalnego Prezesa UOKiK, rozumianego jako uniezależnienie tego organu od wszelkich zewnętrznych nacisków, i ocenia, że część proponowanych zmian niewątpliwie przyczyni się do realizacji tego postulatu. Stowarzyszenie już od wielu lat postulowało przywrócenie gwarancji niezależności organu antymonopolowego, która niezbędna jest dla należytej realizacji jego funkcji. Uzależnienie decyzji organu antymonopolowego od każdorazowych priorytetów polityki ekonomicznej danego rządu stoi bowiem w sprzeczności z podstawowym celem prawa konkurencji, jakim jest ochrona wolności konkurencji.</p> <p>Niemniej jesteśmy zdania, że z uwagi na fundamentalne znaczenie tej kwestii dla systemu ochrony konkurencji i konsumentów w Polsce, przeprowadzona powinna zostać dogłębna analiza możliwych rozwiązań oraz szeroka, bez presji czasu, dyskusja mająca na celu wypracowanie rozwiązania zapewniającego w najszerszy możliwy sposób niezależność Prezesa UOKiK. Postulujemy zatem rezygnację ze zmian w tym zakresie w tym momencie i przeprowadzenie takiej analizy z uwzględnieniem konsultacji, poza presją czasu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zmiana jest realizacją postulatów od dawna zgłaszanych przez środowisko osób związanych ze stosowaniem prawa antymonopolowego i prawa ochrony konsumentów. Na obecnym etapie UOKiK nie widzi powodów do wstrzymywania prac w tym zakresie nad projektem.</p>
3.	Art. 1 pkt 2 lit. b - f (art. 29 uokik)	SPK	<p><u>Wymogi dla kandydatów na stanowisko Prezesa UOKiK</u></p> <p>Jednocześnie zdaniem Stowarzyszenia niezbędne jest wprowadzenie dodatkowego mechanizmu zapewniającego, że osoba powoływana przez Prezesa Rady Ministrów na stanowisko Prezesa UOKiK spełniać będzie wynikającą z art. 29 ust. 3a pkt 7) Ustawy przesłankę posiadania wykształcenia i wiedzy z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UOKiK.</p> <p>W opinii Stowarzyszenia koniecznym jest zapewnienie, aby polityka antymonopolowa państwa była kształtowana i realizowana przez osobę o należytych kompetencjach. Co istotne, istnieje także pozytywne sprzężenie zwrotne pomiędzy kompetencjami merytorycznymi osoby sprawującej tę funkcję a jej niezależnością. Powołanie osoby o należytych kompetencjach minimalizuje bowiem ryzyko, że w realizacji polityki antymonopolowej Prezes UOKiK mógłby ulec wpływom zewnętrznym, mającym na celu realizację doraźnych celów politycznych. W tym sensie wprowadzenie dodatkowych gwarancji należytych kompetencji</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. W opinii UOKiK zaproponowane przesłanki w odpowiedni sposób zapewniają, aby osoba powołana na stanowisko Prezesa lub Wiceprezesa Urzędu dawała gwarancję profesjonalizmu i wiedzy merytorycznej z zakresu działania Prezesa UOKiK. Przesłanki nie mogą być zbyt szczegółowe i restrykcyjne. Konieczne jest zapewnienie,</p>

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>merytorycznych Prezesa UOKiK wydaje się być niezbędne dla realizacji wytycznych wynikających z art. 4 ust. 2 pkt a) i b) Projektu Dyrektywy. Jest to tym istotniejsze, że Projekt jednocześnie znosi dotychczasową minimalną gwarancję realizacji przesłanki z art. 29 ust. 3a pkt 7) Ustawy, jaką był tryb powoływania na stanowisko Prezesa Urzędu w drodze naboru przeprowadzanego przez zespół powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów. W tym kontekście istotne jest ściślejsze zdefiniowanie przesłanki z art. 29 ust. 3a pkt 7) Ustawy, poprzez szczegółowe określenie kryteriów, jakie musi spełniać kandydat na stanowisko. Dlatego poniżej przedstawiamy propozycję dookreślenia takich kryteriów.</p> <p>Art. 29 ust. 3a pkt 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu właściwości Prezesa Urzędu, tj.: wykształcenie wyższe z zakresu prawa, ekonomii lub zarządzania i zarazem co najmniej roczne doświadczenie w zakresie prawa ochrony konkurencji nabyte w ciągu ostatnich pięciu lat poprzedzających powołanie na stanowisko Prezesa Urzędu, wynikające z:</p> <ul style="list-style-type: none"> • działalności naukowo-dydaktycznej, naukowej lub dydaktycznej, udokumentowanej co najmniej rocznym nieprzerwanym zatrudnieniem w ciągu ostatnich pięciu lat poprzedzających powołanie na stanowisko Prezesa Urzędu na stanowisku naukowo-dydaktycznym, naukowym lub dydaktycznym w rozumieniu ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 1668), na którym obowiązkiem danej osoby było kształcenie studentów w zakresie prawa ochrony konkurencji lub ekonomii lub prowadzenie badań naukowych z zakresu prawa ochrony konkurencji lub ekonomii; • należycie udokumentowanej co najmniej rocznej (przypadającej w ciągu ostatnich pięciu lat poprzedzających powołanie na stanowisko Prezesa Urzędu), regularnej działalności doradczej z zakresu prawa ochrony konkurencji lub ekonomii w instytucjach niepaństwowych lub • sprawowania funkcji w administracji publicznej związanej z kształtowaniem lub egzekwowaniem prawa ochrony konkurencji, udokumentowanego co najmniej rocznym, nieprzerwanym zatrudnieniem w ciągu ostatnich pięciu lat poprzedzających powołanie na stanowisko Prezesa Urzędu na odpowiednim stanowisku. 	<p>aby grono osób spełniających kryteria nie było zbyt wąskie, tak aby Prezes Rady Ministrów miał pewien zakres swobody w wyborze kandydata.</p>

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>Powyższe uwagi dotyczą także wymogów dla kandydatów na stanowiska Wiceprezesów UOKiK, co implikuje konieczność jednoczesnej następującej dodatkowej zmiany w nowelizowanym art. 30 Ustawy:</p> <p>Art. 30</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje wiceprezesów Urzędu na wniosek Prezesa Urzędu. 2. Stanowisko wiceprezesa Urzędu może zajmować osoba, która spełnia wymagania określone w art. 29 ust. 3a i 3aa. 3. Wymagania określone w art. 29 ust. 3a pkt 7) stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem zakresu zadań wiceprezesa Urzędu, rozszerzając alternatywnie wymagany zakres doświadczenia o zakres prawa ochrony konsumentów. <p>Jednakże zdaniem niektórych członków Stowarzyszenia rozważyć można alternatywne podejście do doprecyzowania wymogów co do kompetencji merytorycznych, poprzez doprecyzowanie ich albo tylko w odniesieniu do Prezesa UOKiK albo tylko w odniesieniu do wiceprezesów UOKiK. W szczególności alternatywne rozwiązanie, w którym takie wymogi sprecyzowane byłyby tylko w stosunku do wiceprezesów UOKiK, umożliwiłoby lepsze ich dostosowanie do zakresów kompetencji wiceprezesów UOKiK. Zarazem pozwoliłoby to ominąć problem sprecyzowania jednolitych wymagań merytorycznych wobec organu, który w swoim zakresie kompetencji ma zarówno ochronę konkurencji, jak i ochronę konsumentów.</p>	
4.	Art. 1 pkt 2 lit. b - f (art. 29 uokik)	SPK	<p><u>Tryb powołania</u></p> <p>Zastrzeżenie niektórych członków Stowarzyszenia budzi zniesienie gwarancji realizacji przesłanki z art. 29 ust. 3a pkt 7) Ustawy, jaką jest tryb powoływania na stanowisko Prezesa UOKiK w drodze naboru przeprowadzanego przez zespół powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów. Zdaniem tych członków Stowarzyszenia zachowanie wyboru Prezesa UOKiK w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru jest, obok dookreślenia kryteriów merytorycznych, jakie musi spełniać kandydat na to stanowisko, lepszym sposobem zapewnienia wyboru na Prezesa UOKiK kandydata o wysokich kwalifikacjach merytorycznych niż przewidziany Projektem bezpośredni wybór Prezesa UOKiK przez samego Prezesa Rady Ministrów. Wskazują oni, że otwarty nabór (dający możliwość wzięcia w nim udziału szerokiemu kręgowi</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że skutkiem obecnie obowiązującej regulacji w ww. zakresie może być obsadzanie z opóźnieniem stanowisk Prezesa i Wiceprezesów UOKiK, w związku z wydłużającą się i nieefektywną procedurą naboru. Jest to zjawisko niepożądane w kontekście konieczności</p>

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>kandydatów i powiązany z selekcją najlepszych kandydatów przez ekspercki zespół) zapewnia w większym stopniu wybór na Prezesa UOKiK osoby z najwyższymi kwalifikacjami do zajmowania tego stanowiska.</p> <p>Powyższe uwagi niektórych członków Stowarzyszenia dotyczą także rezygnacji z wyłaniania kandydatów na stanowiska wiceprezesów UOKiK w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.</p>	<p>sprawnego wykonywania ustawowych zadań przez Prezesa UOKiK. Należy podkreślić, że zaproponowane w projekcie przesłanki wyboru Prezesa i Wiceprezesów UOKiK, gwarantują obsadzenie tego stanowiska przez osobę odpowiednio przygotowaną merytorycznie.</p>
5.	Art. 1 pkt) 2 lit. d).	BCC	<p>BCC postuluje usunięcie zapisu art. 1 pkt) 2 lit. d).</p> <p>W opiniowanym projekcie ustawy, w porównaniu ze stanem obecnym, odchodzi się od naboru na stanowisko Prezesa Urzędu w drodze otwartego i konkurencyjnego konkursu na rzecz jednoosobowego powołania przez Prezesa Rady Ministrów. Zdaniem Business Centre Club, otwarty i konkurencyjny nabór na stanowisko Prezesa UOKiK daje dużo większą rękojmię objęcia urzędu przez osobę kompetentną i odpowiednio przygotowaną merytorycznie.</p> <p>Powołanie na urząd osoby, w wyniku jednoosobowej decyzji Prezesa Rady Ministrów, bez konkursu, jest rozwiązaniem niewłaściwym. Jak wskazał sam projektodawca w Ocenie Skutków Regulacji, Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady dotycząca nadania organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu zapewnienia skuteczniejszego egzekwowania reguł konkurencji i należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (tzw. Dyrektywa "ECN+"), będzie nakładać na państwa członkowskie UE obowiązek przyjmowania regulacji m.in. w zakresie jasno określonych kryteriów powołania osób pełniących funkcję organów antymonopolowych. Tymczasem przedmiotowa nowelizacja, wprowadzając mechanizm powołania Prezesa UOKiK jednoosobową decyzją Prezesa Rady Ministrów jest rozwiązaniem nie zapewniającym jasno określonych kryteriów powołania Prezesa polskiego urzędu antymonopolowego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że skutkiem obecnie obowiązującej regulacji w ww. zakresie może być obsadzanie z opóźnieniem stanowisk Prezesa i Wiceprezesów UOKiK, w związku z wydłużającą się i nieefektywną procedurą naboru. Jest to zjawisko niepożądane w kontekście konieczności sprawnego wykonywania ustawowych zadań przez Prezesa UOKiK. Należy podkreślić, że zaproponowane w projekcie przesłanki wyboru Prezesa i Wiceprezesów UOKiK, gwarantują obsadzenie tego stanowiska przez osobę odpowiednio przygotowaną merytorycznie.</p>

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
6.	Art. 1 pkt 2 lit. e (art. 29 ust. 4 uokik)	SPK	<p><u>Przesłanki odwołania</u></p> <p>Przesłanki odwołania Prezesa UOKiK zawarte w nowo proponowanym brzmieniu ustępu 4 artykułu 29 Ustawy są zgodne z wytycznymi wynikającymi z art. 4 ust. 2 pkt c) i d) projektu Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej nadania organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu zapewnienia skuteczniejszego egzekwowania reguł konkurencji i należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego z 22 marca 2017 r. („Projekt Dyrektywy”). Stowarzyszenie zauważa jednak, że należałoby rozważyć, czy w katalogu okoliczności uzasadniających odwołanie Prezesa UOKiK nie należałoby uwzględnić okoliczności rażącego naruszenia prawa, która jest jedną z przesłanek odwołania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.</p>	<p>Katalog przesłanek odwołania ma charakter zamknięty i nie zawiera przesłanek o charakterze ocennym i niedookreślonym (wprowadzenie do art. 29 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów takiego rodzaju przesłanek stałoby w jawnej sprzeczności z zasadniczym celem wprowadzanej zmiany – wzmocnienia gwarancji niezależności organu antymonopolowego). Dlatego też w projekcie odstąpiono od wprowadzania przesłanki odwołania związanej z niewłaściwym wykonywaniem zadań ustawowych przez osobę pełniącą funkcję Prezesa UOKiK. Należy jednak zauważyć, że w ramach zaproponowanej w projekcie regulacji dopuszczalne będzie odwołanie Prezesa UOKiK na skutek skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo również w związku z rażącym naruszeniem prawa (w tym także w sytuacji niewykonywania lub niewłaściwego wykonywania</p>

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
				obowiązków ustawowych przez Prezesa UOKiK, kwalifikującego się jako przestępstwo).
7.	Art. 1 pkt 6-10 i 14 art. 33, 34, oraz 42-44 i 105a uokik	SPK	<p>Jawność i pewność podziału własności rzeczowej i miejscowej w ramach UOKiK wiąże się pośrednio z prawami przedsiębiorców. Kluczowe ustalenia dotyczące liczby i umiejscowienia delegatur oraz ich organizacji wewnętrznej, w tym wskazania osób kierujących delegaturami i sposobu przekazywania spraw powinny być, jak w dotychczasowym stanie prawnym, regulowane poprzez akty prawa powszechnie obowiązującego, jak ustawa i rozporządzenie. Zarządzenie, jako akt prawa niestanowiącego źródła powszechnie obowiązującego prawa, nie przedstawia wystarczających gwarancji zapewniających odpowiednią jawność i pewność sposobu realizacji zadań UOKiK.</p> <p>Wobec powyższego Stowarzyszenie negatywnie opiniuje wynikającą z Projektu propozycję nowelizacji art. 33, 34, oraz 42-44 i 105a Ustawy.</p>	<p>Kwestia przyporządkowania zadań Prezesa UOKiK właściwym komórkom organizacyjnym lub delegaturom Urzędu ma charakter stricte organizacyjny i w związku z tym może stanowić materię takiego aktu prawnego jak statut. W działalności organów administracji rządowej przyjmuje się, że statut jest co do zasady wprowadzany w drodze zarządzeń ministrów lub Prezesa Rady Ministrów. Należy też zauważyć, że projekty takich zarządzeń mogą podlegać również konsultacjom publicznym (takim konsultacjom podlegał np. projekt zarządzenia nowelizującego statut UOKiK w 2018 r.).</p>
8.	Art. 1 pkt 9 lit. a (art. 43 uokik)	Stowarzyszenie Rzeczników Konsumentów w	<p>Proponujemy, aby treść art. 1 pkt 9) lit. a ustawy nowelizującej miała brzmienie: <i>„9) w art. 43: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Rzecznik konsumentów, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przedkłada staroście (prezydentowi miasta) oraz radzie powiatu (radzie miasta na prawach powiatu) informację o stanie realizacji zadań samorządu powiatowego w zakresie</i></p>	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres nowelizacji.

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p><i>ochrony praw konsumentów w formie rocznego sprawozdania ze swojej działalności w roku poprzednim oraz przekazuje je Prezesowi Urzędu.”</i></p> <p>Propozycję powyższą uzasadniamy tym, aby kwestie związane z ochroną z ochroną praw konsumentów były również znane radzie powiatu (radzie miasta na prawach powiatu) jako organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego, a nie tylko staroście (prezydentowi miasta). Obecne uregulowanie, tj. przedkładanie sprawozdania jedynie staroście powoduje, że rada powiatu nie ma żadnej wiedzy o realizacji przez powiat zadań w zakresie ochrony praw konsumentów, co nie jest stanem pożądanym. Jednocześnie proponujemy, aby sprawozdanie rzecznika było jedynie przedkładane w celach informacyjnych, a nie w celu zatwierdzenia. Organy wykonawcze j.s.t. przedkładają organom stanowiącym j.s.t. informacje o działalności w zakresie zadań wykonywanych przez te jednostki. Są to jednak tylko informacje i nie są one zatwierdzane, a jedynie przyjmowane do wiadomości przez organ stanowiącym. Jako przykład można podać informację o stanie realizacji zadań oświatowych. Zgodnie z art. 11 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego, w terminie do dnia 31 października, przedstawia organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego informację o stanie realizacji zadań oświatowych tej jednostki za poprzedni rok szkolny, w tym też o wynikach egzaminów i nadzoru pedagogicznego. Analogiczny stan prawny należy postulować także w stosunku do rzeczników konsumentów.</p>	
9.	Art. 1 pkt 10 lit. a (art. 44 uokik)	Stowarzyszenie Rzeczników Konsumentów	<p>Ponadto proponujemy, aby treść art. 1 pkt 10) ustawy nowelizującej miała brzmienie: <i>„10) w art. 44 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4. W skład Rady wchodzi szesnastu rzeczników konsumentów, po jednym z każdego województwa.”</i></p> <p>Jednocześnie proponowany ust. 5 nie uległby zmianie w stosunku do projektu. Jest to uzasadnione tym, że ilość delegatur może być w myśl projektowanych przepisów zmienna, zależnie od sytuacji i potrzeb bieżących. Stąd zasadne jest, aby prezes Urzędu miał Radę Rzeczników założoną z przedstawicieli rzeczników z całego kraju. W związku z tym najodpowiedniejsze wydaje się połączenie składu Rady Rzeczników z liczbą województw.</p>	Uwaga uwzględniona
10.	Art. 1 pkt 11 i 12 (art. 72 i 73 uokik)	SPK	<p><u>Dostęp do informacji posiadanych przez inne organy administracji</u></p> <p>Nowelizacja rozszerza uprawnienia Prezesa UOKiK w kontekście obowiązku organów administracji publicznej do udostępniania Prezesowi UOKiK akt i</p>	Uwaga w zakresie rezygnacji zmiany w art. 72 – uwzględniona.

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>informacji. Zgodnie ze znowelizowaną treścią przepisu art. 72 i 73 Ustawy Prezes UOKiK będzie mógł wносить o udostępnienie informacji na potrzeby realizacji ustawowych zadań Prezesa UOKiK, a nie tylko na potrzeby danego postępowania. Uprawnienia te wydają się wykraczać poza to, co niezbędne, de facto umożliwiając Prezesowi UOKiK działania o charakterze fishing expedition. Stąd rekomendujemy zachować dotychczasową treść przepisu w zakresie, w jakim ogranicza on możliwość uzyskiwania informacji przez Prezesa UOKiK do zastosowania ich w ramach toczącego się przed Prezesem UOKiK postępowania.</p> <p>Gdyby ta propozycja nie spotkała się z akceptacją autora Projektu, alternatywnie postulujemy - jako absolutne minimum – wprowadzenie lepszych gwarancji zachowania poufności przekazywanych UOKiK informacji prawnie chronionych w trakcie prac UOKiK.</p> <p><u>Dostęp do informacji chronionych</u></p> <p>Z uwagi na wrażliwy charakter pewnych informacji obowiązujące przepisy przewidują ich ochronę, ograniczając krąg podmiotów uprawnionych do dostępu. Rozszerzanie tego kręgu powinno być przemyślane i posiadać wyższe uzasadnienie, które ma prymat nad ochroną tych informacji.</p> <p>Przedstawione przez autora Projektu uzasadnienie co najmniej w części nie wyjaśnia, jaka jest ratio projektowanych zmian - w szczególności nie wskazano, jakie jest uzasadnienie dla dostępu Prezesa UOKiK do informacji objętych tajemnicą bankową na potrzeby postępowań w sprawie nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.</p>	<p>Uwaga do art. 73 – nieuwzględniona.</p> <p>Proponujemy pozostawienie zmiany, gdyż analogiczny przepis został uchwalony w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym.</p>
11.	Art. 1 pkt 11 (art. 72 uokik)	UODO	<p>Organ nadzorczy wyraża zastrzeżenia wobec zbyt lakonicznego sformułowania projektowanego przepisu dotyczącego przekazywania przez organy oraz instytucje państwowe i samorządowe akt i informacji Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Wśród przekazywanych informacji oraz w przekazywanych aktach niewątpliwie znajdują się będą dane osobowe, a projektowana zmiana art. 72 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nie wyklucza także pozyskiwania szczególnych kategorii danych osobowych wskazanych w art. 9 RODO. Przetwarzanie danych osobowych, w związku z realizacją obowiązków ustawowych, ma podstawę w art. 6 ust. 1 lit. c RODO, zgodnie z którym przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze. Art. 6 ust. 2 RODO precyzuje, że państwa członkowskie mogą zachować lub wprowadzić bardziej szczegółowe przepisy, aby dostosować</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Propozycja zmiany art. 72 uokik została wykreślona z projektu</p>

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>stosowanie przepisów RODO w odniesieniu do przetwarzania służącego wypełnieniu warunków określonych w art. 6 ust. 1 lit. c i e RODO, w tym celu mogą dokładniej określić szczegółowe wymogi przetwarzania i inne środki w celu zapewnienia zgodności przetwarzania z prawem i jego rzetelności. Dodatkowo w przypadku szczególnych kategorii danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 RODO, z art. 9 ust. 2 lit. g RODO wynika, że przetwarzanie takich danych nie jest zabronione, gdy jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, które są proporcjonalne do wyznaczonego celu, nie naruszają istoty prawa do ochrony danych i przewidują odpowiednie i konkretne środki ochrony praw podstawowych i interesów osoby, której dane dotyczą. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych wskazuje, że w obecnym kształcie art. 72 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 11 projektu, narusza zasadę przejrzystości wskazaną w art. 5 ust. 1 lit. a RODO, ponieważ z przepisu tego nie wynika, w jakich konkretnie przypadkach wskazane podmioty będą przekazywały akta i informacje (zawierające dane osobowe) Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Organ nadzorczy wskazuje również, że przy zaproponowanym brzmieniu art. 72 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nie można uznać, że dane osobowe będą zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami, co narusza zasadę ograniczenia celu wynikającą z art. 5 ust. 1 lit. b RODO. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych podkreśla, że konieczne jest rozbudowanie projektowanego przepisu tak, by doprecyzowywał zasady i tryb przekazywania przez organy oraz instytucje państwowe i samorządowe Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów akt i informacji, w tym informacji prawnie chronionych, istotnych do realizacji ustawowych zadań tego organu.</p>	
12.	Art. 1 pkt 11 (art. 72 uokik)	PIPC	<p>W przedstawionym zakresie projektowane zmiany ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów budzą nasze uzasadnione zastrzeżenia i obawy. Następuje bowiem rozszerzenie zakresu podmiotów zobowiązanych do udostępniania Prezesowi UOKiK posiadanych informacji, które mają być istotne dla realizacji jego ustawowych zadań. „Organy oraz instytucje państwowe i samorządowe” to tak naprawdę bardzo szeroki katalog różnego rodzaju podmiotów, o wiele szerszy niż „organy administracji publicznej”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Zmiana dot. art. 72 zostanie wykreślona.</p>

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>Jest to jednocześnie zbyt generalne pojęcie, które powinno zostać doprecyzowane. W innym razie może doprowadzić do przypadków, że faktycznie każdy podmiot, często również prywatny, jeśli tylko realizuje w jakiegokolwiek sposób zadania publiczne, będzie mógł być zastać zobowiązany do udostępnienia określonych w decyzji informacji.</p> <p>Dodatkowo Prezes UOKiK mógłby uzyskać od tych podmiotów informacje stanowiące prawnie chronione tajemnice. Tym sposobem Prezes UOKiK może uzyskać bardzo szeroki zakres informacji, w tym prawnie chronionych, od szerokiego grona podmiotów – jest to znaczne rozszerzenie w stosunku do dotychczas obowiązującego przepisu i w naszej ocenie niezasadne. Co więcej, pojawia się ryzyko wystąpienia kolizji w sytuacji, gdy zobowiązany do udostępnienia będzie podmiot, który zatrudnia osoby (niezależnie od podstawy zatrudnienia), które z racji wykonywanego zawodu zobowiązane są do dochowania tajemnicy zawodowej. W takim przypadku osoba ta nie może wyłącznie na wniosek Prezesa UOKiK udostępnić informacji, które objęte są także obowiązującą tajemnicą zawodową. Zwolnienie z dochowania tajemnicy zawodowej regulują ściśle odpowiednie ustawy regulujące wykonywanie zawodów, które zobowiązane są do przestrzegania tajemnicy zawodowej (zazwyczaj wymagane jest stosowne rozstrzygnięcie sądu powszechnego lub innego organu wymiaru sprawiedliwości).</p> <p>Konkludując, przepis art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy, w naszej ocenie, pozostawić w dotychczasowym brzmieniu, albo - na wzór innych ustaw, (choćby powołanej ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, czy ordynacji podatkowej) – należy określić katalog podmiotów zobowiązanych do udostępniania informacji poprzez enumeratywne wymienienie tych podmiotów. Przy czym, powinny to być podmioty, wobec których zasadne będzie wystąpienie o takie informacje. Dodatkowo nie powinny podlegać, co do zasady, udostępnieniu informacje stanowiące tajemnice prawnie chronioną, a wyjątki od tej zasady powinny być ściśle określone – należy mieć na uwadze prawo podmiotu, którego dotyczy tajemnica do ochrony objętych nią informacji. Niezasadne naruszenie tej informacji może doprowadzić do powstania po stronie podmiotu, którego dotyczy tajemnica, odpowiedniego roszczenia co do dochodzenia ochrony prawnej, w szczególności w drodze postępowań sądowych. Udostępnienie informacji objętej tajemnicą prawnie chronioną powinno nastąpić tylko na wyraźny i należycie (prawnie) uzasadniony</p>	

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>wniosek Prezesa, z którego będzie wynikała niezbędność i konieczność udostępnienia tego rodzaju informacji. Sam fakt prowadzenia postępowania przez Prezesa UOKiK, które może zakończyć się stwierdzeniem braku znamion naruszenia przepisów rozporządzenia, nie jest, według nas, wystarczającą podstawą do udostępniania takich informacji. Zwłaszcza wobec prawa dostępu do akt sprawy dla stron postępowania prowadzonego przez Prezesa. Ustawa odwołuje się bowiem w art. 83 do przepisów k.p.a. w zakresie prowadzonego przez Prezesa postępowania, którego nie reguluje ustawa. K.p.a. z kolei przyznaje prawo dostępu stronom postępowania do akt sprawy. W takiej sytuacji istnieje duże ryzyko naruszenia tajemnicy prawnie chronionej danego podmiotu będącego stroną postępowania – oczywiście w sytuacji, gdy nie jest on jedyną stroną, a wiele jest postępowań prowadzonych wobec więcej niż jednej strony.</p> <p>W przypadku wprowadzenia możliwości udostępniania prezesowi UOKiK informacji stanowiących prawnie chronione tajemnice wówczas należy dodatkowo przewidzieć mechanizmy zabezpieczające te informacje przed nieuprawnionym dostępem do nich osób trzecich, a także zapewnienie mechanizmów ochrony tych informacji w ramach prowadzonych przez Prezesa UOKiK postępowań, gdzie z uwagi na prawo dostępu stron do akt sprawy, informacje te będą zagrożone ich nieuprawnionym ujawnieniem.</p> <p>Reasumując nasza zasadnicza uwaga sprowadza się do omówionej w pkt. 6 powyżej projektowanej zmiany art. 72 ustawy o ochronie konkurencji w zakresie umożliwienia Prezesowi UOKiK dostępu do informacji objętych tajemnicą prawnie chronioną oraz w zakresie, w jakim może on uzyskać informacje od bardzo szerokiego i w istocie niedookreślonego kręgu podmiotów. Takie zastrzeżenie należałoby zgłosić w ramach opiniowania przedmiotowego projektu. Ta zmiana może mieć istotne i bezpośrednie znaczenie dla Członków Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego oraz zachodzi wysokie prawdopodobieństwo jej negatywnego – w dalszej perspektywie – wpływu na ich funkcjonowanie.</p>	
13.	Art. 1 pkt 11 (art. 72 uokik) oraz art. 2 i art. 3	BCC	<p>BCC postuluje usunięcie zapisu art. 1 pkt) 11. BCC postuluje usunięcie zapisu art. 2 i art. 3 w całości. Jednocześnie projekt ustawy umożliwia udostępnienie akt organów podatkowych Prezesowi UOKiK. Zdaniem Business Centre Club, informacje posiadane przez organy podatkowe nie powinny być udostępniane Prezesowi UOKiK, albowiem zakres tych informacji nie jest bezpośrednio związany z prerogatywami Prezesa</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie zmian dotyczących art. 72.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona w pozostałym zakresie – w opinii</p>

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>UOKiK. Ochrona tajemnicy skarbowej powinna być zasadą naczelną i doznawać wyjątku jedynie w ściśle określonych, wyjątkowych i uzasadnionych wypadkach, za zgodą niezawisłego sądu.</p> <p>Podobnie, jeśli chodzi o tajemnicę bankową oraz udostępnianie akt i informacji posiadanych przez inne organy oraz instytucje państwowe i samorządowe.</p>	<p>UOKiK dostęp do informacji stanowiących tajemnice zdefiniowane w ustawach zmienianych w art. 2 i 3 jest niezbędny do skutecznego wykonywania przez Prezesa UOKiK jego ustawowych zadań.</p>
14.	<p>Art. 4</p> <p>(art. 17ca ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym)</p>	KNF	<p>Celowe wydaje się wszakże zasygnalizowanie, że projektowany art. 17ca ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (art. 4 projektu) koliduje z projektowanym przepisem o tym samym oznaczeniu, wynikającym z rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru oraz ochroną inwestorów na rynku finansowym (druk nr 2812). Projekt ten znajduje się już na etapie prac parlamentarnych. Na obecnym etapie prac legislacyjnych Komisja Finansów Publicznych przedstawiła sprawozdanie o projekcie objętym drukiem nr 2812 (druk nr 2863). Zgodnie ze sprawozdaniem w projekcie ustawy o zmienionym tytule - o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku - zgodnie z art. 9 pkt 13 tego projektu, przewidywane jest dodanie w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym art. 17ca w brzmieniu:</p> <p><i>„Art. 17ca. 1. Przewodniczący Komisji przekazuje Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, Komendantowi Głównemu Policji oraz Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej, Policji oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.</i></p> <p><i>2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Komendant Główny Policji oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazują Przewodniczącemu Komisji dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Komisji.</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona. Zmiana została usunięta z projektu.</p>

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>3. <i>W celu określenia zasad współpracy oraz przekazywania dokumentów i informacji, w zakresie określonym ust. 1 i 2, zawierane są odpowiednie porozumienia.</i>”.</p> <p>Wejście w życie tak brzmiących przepisów realizowałoby cel wprowadzenia zmian przewidzianych w art. 4 projektu, przy czym następstwem uchwalenia przepisów w tym brzmieniu byłaby konieczność usunięcia z przedłożonego projektu przepisu zmieniającego zawartego w art. 4, tak aby jego ewentualne wejście w życie nie skutkowało usunięciem zmian w zakresie dotyczącym organów innych niż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.</p>	
15.	Art. 4	KNF	<p>Pod rozważę należałoby wziąć także uchylene art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. W tym zakresie ani przedłożony projekt, ani rządowy projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru oraz ochroną inwestorów na rynku finansowym zmian nie przewiduje, a -jak można oceniać - po wejściu w życie projektowanych zmian powołane przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym nie będą już przedstawiały samodzielnej wartości normatywnej.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja poza zakresem wpisu do wykazu prac legislacyjnych
16.	Art. 11	Stowarzyszenie Rzeczników Konsumentów	<p>Wreszcie proponujemy, aby w związku z proponowaną treścią jak w pkt. II w art. 11 ustawy nowelizującej po kropce dodać zdanie drugie w brzmieniu: <i>„Prezes dokonuje wyboru nowych siedmiu członków Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejsze ustawy, tak aby Rada po tym terminie liczyła szesnastu członków.”</i></p>	Uwaga co do zasady uwzględniona (ostateczna redakcja nastąpi po konsultacjach z RCL)
17.	Art. 12	SPK	<p>Zaniepokojenie niektórych członków Stowarzyszenia wzbudził art. 12 Projektu, przewidujący automatyczne powołanie na sześcioletnią kadencję osoby piastującej stanowisko Prezesa UOKiK w momencie wejścia w życie proponowanych zmian. W opinii tych członków Stowarzyszenia osoba będąca Prezesem UOKiK w momencie wejścia w życie proponowanych przepisów powinna zajmować stanowisko tylko do czasu powołania następcy w oparciu o nowe zasady. Podnoszą oni, że z projektowanej Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej nadania organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu zapewnienia skutecznego egzekwowania reguł konkurencji i należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego będzie wynikała konieczność także innych zmian Ustawy. Zatem wprowadzanie obecnie, w pośpiechu, tylko zmian dotyczących sposobu powoływania Prezesa UOKiK w powiązaniu z propozycją automatycznego powołania obecnego Prezesa UOKiK na sześcioletnią kadencję wydaje się ich zdaniem nie znajdować uzasadnienia w konieczności implementacji Dyrektywy.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Regulacja ta określa początek biegu kadencji Prezesa UOKiK wprowadzanej na podstawie niniejszej regulacji i jednocześnie przesądza, że wejście w życie przepisów o kadencyjności Prezesa UOKiK nie będzie wiązać się z koniecznością zainicjowania trybu powołania Prezesa UOKiK. Takie rozwiązanie jest uzasadnione faktem, że ustawowe wymogi dla osoby

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
				pełniącej funkcję Prezesa UOKiK pozostaną co do zasady niezmienione. Zmiany dostosowujące ustawę do dyrektywy 2019/1 (dyrektywa ECN+) zostaną co do zasady przeprowadzone w osobnej nowelizacji.
18.	Inne uwagi	Stowarzyszenie Rzeczników Konsumentów	<p>Ponadto uważamy, że jest wiele kwestii związanych ze statusem rzeczników konsumentów pilniejszych niż kwestie związane ze sprawozdaniem, szeroko rozumianym współdziałaniem z Urzędem czy też Radą Rzeczników.</p> <p>Dlatego uważamy, że przy okazji tej częściowej nowelizacji należałoby wprowadzić przepisy dotyczące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bezpieczeństwa zatrudnienia rzeczników, o czym często wspominaliśmy i wskazywaliśmy, w tym możliwości i konieczności możliwości rozwiązania umowy o pracę z rzecznikiem konsumentów od wyrażenia opinii w tym przedmiocie, np. przez Radę Rzeczników, - Wyposażenia rzeczników w kompetencję do poświadczania za zgodność z oryginałem dokumentów zarówno na potrzeby spraw sądowych (jakie to uprawnienie mają profesjonalni pełnomocnicy) jak i na potrzeby postępowań prowadzonych przez Urząd. Przy czym w tym ostatnim wypadku zasadne jest wprowadzenie możliwości odmowy przekazania dokumentów Urzędowi, jeśli dokumenty te obejmowałyby dane wrażliwe konsumentów, ale także dane o stanie majątkowym konsumentów. Dla konsumentów rzecznik jest synonimem adwokata (radcy prawnego), a te podmioty są związane daleko posuniętą tajemnicą zawodową. - Wskazanie rzeczników jako podmiotów uprawnionych do otrzymywania wiadomości objętych tajemnicą bankową, ubezpieczeniową czy też telekomunikacyjną. - Uregulowania pilnej kwestii zastępstwa rzecznika w sytuacjach nieobecności tego ostatniego, czy to poprzez wprowadzenie instytucji zastępcy rzecznika, czy osoby p.o. rzecznika. <p>Te kwestie w naszej ocenie wymagają pilnej reakcji ustawodawcy. Kwestie poruszane w projektowanej ustawie są z punktu widzenia rzeczników drugorzędne.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja zawarta w uwadze wykracza poza zakres nowelizacji. Postulaty te zostaną ewentualnie uwzględnione w odrębnej ustawie regulującej status rzeczników konsumentów

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
19.	Inne uwagi	KRRK	<p>W związku z przekazaniem informacji o pracach nad projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw - Krajowa Rada Rzeczników Konsumentów proponuje w art. 1 projektu dodanie pkt 7a następującej treści:</p> <p>7a) w art. 40 dodaje się pkt 6 w brzmieniu: <i>„6. Rzecznik konsumentów może upoważnić pracownika samorządowego, zatrudnionego w tym samym co rzecznik starostwie powiatowym (urzędzie miasta), do wykonywania jego zadań określonych w art. 42 i 43.”</i></p> <p>Podstawą działania powiatowego (miejskiego) rzecznika konsumentów są przepisy ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Stanowią one, że zadania wymienione w art. 42 i 43 wykonuje pracownik zatrudniony w starostwie powiatowym lub urzędzie miasta, tylko i wyłącznie na stanowisku rzecznika konsumentów.</p> <p>Rzecznik konsumentów jest niewątpliwie funkcjonariuszem publicznym, nie jest jednak organem administracji samorządowej. Do rzecznika konsumentów nie ma więc zastosowania art. 268a kpa, na mocy którego organ ten może upoważniać pracowników do załatwiania spraw w jego imieniu w ustalonym zakresie, do wydawania decyzji administracyjnych, postanowień i zaświadczeń.</p> <p>Marek Radwański w komentarzu do ustawy okik pisze: „Pracownicy biura rzecznika stanowią aparat pomocniczy przy wykonywaniu przez rzecznika jego zadań. Będą jednak wykonywać wyłącznie funkcje pomocnicze (np. udzielanie porad prawnych, analiza prawna spraw, przygotowywanie projektów pism, w tym procesowych). Rzecznik nie może jednak na pracowników delegować swoich ustawowych kompetencji, bowiem przynależą one wyłącznie jemu i brak jest podstawy prawnej do dokonania takiej delegacji. () Wątpliwe byłoby także delegowanie tych kompetencji w drodze polecenia służbowego starosty, jako zwierzchnika zarówno rzecznika, jak i pracowników biura. Również starosta nie posiada żadnych kompetencji w dziedzinie ochrony konsumentów. Jediną niewątpliwą sytuacją, w której rzecznik może działać przez inną osobę, jest udzielenie przez rzecznika pełnomocnictwa procesowego adwokatowi lub radcy prawnemu w postępowaniu cywilnym”.</p> <p>Takie stanowisko podzielają też Cezary Banasiński i Eugeniusz Piontek w komentarzu do art. 40 ustawy okik.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja zawarta w uwadze wykracza poza zakres nowelizacji. Regulacje dot. zastępowania rzeczników zostaną zawarte kompleksowo w odrębnej ustawie regulującej status rzeczników konsumentów.</p>

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>Problem zastępowania rzecznika konsumentów niewątpliwie istnieje. Oczywistym jest, że rzecznik może być nieobecny z powodu urlopu, choroby, uczestniczenia w szkoleniu, konferencji. W tym czasie powinien go zastępować inny umocowany do tego pracownik. Tymczasem w obecnym stanie prawnym nie ma podstaw prawnych do takiego umocowania.</p> <p>Krajowa Rada Rzeczników Konsumentów wielokrotnie wskazywała na ten problem i przedstawiała propozycje jego ustawowego uregulowania.</p> <p>Wydaje się, że przy okazji prac nad obecnym projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw, konieczne jest również wprowadzenie zapisu dotyczącego zastępowania powiatowego (miejskiego) rzecznika konsumentów.</p> <p>Krajowa Rada Rzeczników Konsumentów wnosi o uwzględnienie przedstawionej propozycji.</p>	

Tabela uwag zgłoszonych do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (UC140) w ramach ponownych konsultacji publicznych i opiniowania

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
1.	Art. 1 pkt 2 lit. b – f (art. 29 uokik)	SPK	<p>Stowarzyszenie z aprobatą wita propozycję nowelizacji art. 29 ustawy <i>o ochronie konkurencji i konsumentów</i> („Ustawa”) poprzez wprowadzenie kadencyjności sprawowania urzędu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów („Prezes UOKiK”) oraz określenie zamkniętego katalogu przesłanek jego odwołania. Stowarzyszenie w pełni popiera konieczność wzmocnienia instytucjonalnego Prezesa UOKiK, rozumianego jako uniezależnienie tego organu od wszelkich zewnętrznych nacisków, i ocenia, że część proponowanych zmian niewątpliwie przyczyni się do realizacji tego postulatu. Stowarzyszenie już od wielu lat postulowało przywrócenie gwarancji niezależności organu antymonopolowego, która niezbędna jest dla należytej realizacji jego funkcji. Uzależnienie decyzji organu antymonopolowego od każdorazowych priorytetów polityki ekonomicznej danego rządu stoi bowiem w sprzeczności z podstawowym celem prawa konkurencji, jakim jest ochrona wolności konkurencji.</p> <p>Niemniej jesteśmy zdania, że z uwagi na fundamentalne znaczenie tej kwestii dla systemu ochrony konkurencji i konsumentów w Polsce, przeprowadzona powinna zostać dogłębna analiza możliwych rozwiązań oraz szeroka, bez presji czasu, dyskusja mająca na celu wypracowanie rozwiązania zapewniającego w najszerszy możliwy sposób niezależność Prezesa UOKiK. Ponownie postulujemy zatem rezygnację ze zmian w tym zakresie w tym momencie i przeprowadzenie takiej analizy z uwzględnieniem konsultacji, poza presją czasu. Należy wskazać, że podobną sugestię zgłosiły również Kancelaria Prezesa Rady Ministrów (KPRM) oraz Rządowe Centrum Legislacji (RLC) w ramach uzgodnień międzyresortowych i opiniowania wnioskując o ograniczenie Projektu i pozostawienie m.in. kwestii dotyczących powoływania i odwoływania Prezesa UOKiK poza jej zakresem. Ponadto, sam autor Projektu ustosunkowując się do uwag w tym zakresie zgłoszonych do Projektu z 2018 r. wskazał, że w osobnej nowelizacji zostaną wprowadzone pozostałe zmiany (poza kwestią niezależności organu) dostosowujące Ustawę do <i>Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 grudnia 2018 r. mającej na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w</i></p>	Uwaga bezprzedmiotowa. Zakres przedmiotowy projektu został ograniczony. W związku z tym przepis został usunięty z projektu.

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<i>celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego („Dyrektywa ECN+”).</i>	
2.	Art. 1 pkt 2 lit. b (art. 29 ust. 3 uokik)	SPK	<u>Długość kadencji</u> Projekt wprowadza sześcioletni okres kadencji Prezesa UOKiK. Należy jednak w tym miejscu zauważyć, że uzasadnienie Projektu wielokrotnie odnosi się do rozwiązań zawartych w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym. Ustawa ta natomiast, podobnie jak ustawy Prawo telekomunikacyjne i Prawo energetyczne, przewiduje pięcioletni okres kadencji dla stanowiska odpowiadającemu stanowisku Prezesa UOKiK. Tym samym sześcioletni okres kadencji Prezesa UOKiK prowadzi do powstania nieuzasadnionych różnic instytucjonalnych w ramach systemu centralnych organów administracji. W związku z tym Stowarzyszenie uważa, że okres kadencji Prezesa UOKiK również powinien wynosić najwyżej pięć lat. Dodatkowo, niektórzy członkowie Stowarzyszenia poddają pod rozwagę uregulowanie okresu maksymalnego sprawowania urzędu w odniesieniu do osób, które już wcześniej sprawowały funkcję Prezesa UOKiK tak, aby łączny czas wszystkich kadencji nie przekraczał dwukrotności przyjętego w wyniku nowelizacji okresu kadencji. Zdaniem niektórych członków Stowarzyszenie należałoby także rozważyć wprowadzenie kadencyjności Wiceprezesów UOKiK.	Uwaga bezprzedmiotowa. Zakres przedmiotowy projektu został ograniczony. W związku z tym przepis został usunięty z projektu.
3.	Art. 1 pkt 2 lit. c (art. 29 ust. 3aa uokik)	SPK	<u>Ograniczenia dotyczące dodatkowej działalności Prezesa UOKiK</u> Obecne brzmienie art. 1 ust. 2) lit. c) Projektu nie uwzględnia zmian w szkolnictwie wyższym, wprowadzonych ustawą z 20 lipca 2018 r. – <i>Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce</i> („p.s.w.n.”). P.s.w.n. zmieniło terminologię podziału nauczycieli akademickich z dotychczasowego podziału na pracowników „dydaktycznych”, „dydaktyczno-naukowych” i „naukowych”. Aktualnie nowy podział obejmuje nauczycieli zatrudnionych w grupach pracowników: „dydaktycznych”, „badawczych” oraz „badawczo-dydaktycznych” (art. 114 p.s.w.n.). Ponadto, p.s.w.n. nie posługuje się pojęciem „szkoły wyższej”, lecz „uczelni” (por. art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz art. 9 i n. p.s.w.n.). Ustawa ta dokonuje co prawda rozróżnienia na poszczególne typy lub rodzaje uczelni (występuje np. podział na uczelnie publiczne i niepubliczne – art. 13 p.s.w.n.; podział na uczelnie akademickie i zawodowe – art. 14 i 15 p.s.w.n.; nazewnictwo uczelni – art. 16 p.s.w.n.), ale nie posługuje się pojęciem „szkoły wyższej”. Nie wyklucza to oczywiście istnienia takich uczelni, w których nazwie własnej występuje zwrot „szkoła wyższa” (jak ma to miejsce w przypadku większości	Uwaga bezprzedmiotowa. Zakres przedmiotowy projektu został ograniczony. W związku z tym przepis został usunięty z projektu.

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>uczelni zawodowych, którym nie przysługuje uprawnienie do korzystania z określenia „akademia”), tym niemniej p.s.w.n. nie zna takiego pojęcia. Nie ma wątpliwości co do tego, że projektowany art. 29 ust. 3 aa Ustawy jest przepisem, którego naruszenie może się wiązać z daleko idącymi konsekwencjami. W przypadku naruszenia dyspozycji normy tego przepisu, sankcją (zgodnie z projektowanym art. 29 ust. 4 pkt 7 u.o.k.k.) może być odwołanie Prezesa UOKiK. Mając to na uwadze, Stowarzyszenie postuluje doprecyzowanie i uzgodnienie terminologii użytej w projektowanym przepisie tak, aby w przyszłości możliwe było uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych co do tego, czy stanowisko zajmowane przez Prezesa UOKiK jest objęte wyjątkiem z tego przepisu, czy też nie. Służyć temu może, w szczególności, skorzystanie z terminologii wykorzystywanej w p.s.w.n. Jednocześnie, mając na uwadze postulat usunięcia z projektowanego przepisu określenia „szkoła wyższa” i zastąpienia go określeniem „uczelnia”, jak również fakt, że część podmiotów wyliczonych w projektowanym przepisie (Polska Akademia Nauk, instytut badawczy lub inna jednostka naukowa) pokrywa się z katalogiem instytucji tworzących system szkolnictwa wyższego i nauki wskazanym w art. 7 ust. 1 p.s.w.n., być może zasadne jest skorzystanie w tym miejscu z odwołania do tego katalogu – propozycja takiego rozwiązania zostanie zaproponowana poniżej. Podsumowując, Stowarzyszenie proponuje zmianę art. 1 ust. 2 lit. c) Projektu (projektowany art. 29 ust. 3aa Ustawy) poprzez nadanie mu następującego brzmienia:</p> <p><i>Art. 29 ust. 3aa. Prezes Urzędu nie może zajmować innego stanowiska, z wyjątkiem stanowiska dydaktycznego, badawczego lub badawczo-dydaktycznego w instytucjach tworzących system szkolnictwa wyższego w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz 3-8 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce lub stanowiska wykładowcy w Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, ani wykonywać innych zajęć zarobkowych sprzecznych z obowiązkami Prezesa Urzędu.</i></p>	
4.	Art. 1 pkt 2 lit. d (art. 29 ust. 3b-3j uokik)	SPK	<p><u>Tryb powołania</u> Zastrzeżenie członków Stowarzyszenia budzi zniesienie gwarancji realizacji przesłanki z art. 29 ust. 3a pkt 7) Ustawy, jaką jest tryb powoływania na stanowisko Prezesa UOKiK w drodze naboru przeprowadzanego przez zespół powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów. Zdaniem tych członków Stowarzyszenia zachowanie wyboru Prezesa UOKiK w</p>	Uwaga bezprzedmiotowa. Zakres przedmiotowy projektu został ograniczony. W związku z tym przepis został usunięty z projektu.

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>drodze otwartego i konkurencyjnego naboru jest, obok dookreślenia kryteriów merytorycznych, jakie musi spełniać kandydat na to stanowisko, skuteczniejszym sposobem zapewnienia wyboru na Prezesa UOKiK kandydata o wysokich kwalifikacjach merytorycznych niż przewidziany Projektem bezpośredni wybór Prezesa UOKiK przez samego Prezesa Rady Ministrów. Wskazują oni, że otwarty nabór (dający możliwość wzięcia w nim udziału szerokiemu kręgowi kandydatów i powiązany z selekcją najlepszych kandydatów przez ekspercki zespół) zapewnia w większym stopniu wybór na Prezesa UOKiK osoby z najwyższymi kwalifikacjami do zajmowania tego stanowiska. Powyższe uwagi Stowarzyszenia dotyczą także rezygnacji z wyłaniania kandydatów na stanowiska Wiceprezesów UOKiK w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.</p> <p>Całkowicie nieprzekonujący jest argument autora Projektu jakoby skutkiem obecnie obowiązującej regulacji przewidującej powoływanie Prezesa UOKiK w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru może być opóźnienie w obsadzaniu „stanowisk Prezesa i wiceprezesów UOKiK w związku z wydłużającą się i nieefektywną procedurą”. Autor Projektu poza czystą spekulacją nie przywołuje żadnych przykładów takiego „paraliżu” z dotychczasowego funkcjonowania Urzędu. Co istotne, obowiązujące przepisy przewidują wystarczające mechanizmy zapobiegające ewentualnym utrudnieniom w funkcjonowaniu Urzędu. Zgodnie bowiem z art. 29 ust. 4 Ustawy Prezes UOKiK pełni swoje obowiązki do dnia powołania jego następcy. Zatem nawet znaczne opóźnienie wynikające z procedury naboru w drodze konkursu nie może mieć wpływu na właściwe wykonywanie obowiązków i zadań organu.</p>	
5.	Art. 1 pkt 2 lit. e (art. 29 ust. 4 uokik)	SPK	<p><u>Trzy przesłanki odwołania</u> Przesłanki odwołania Prezesa UOKiK zawarte w nowo proponowanym brzmieniu ustępu 4 artykułu 29 Ustawy są zasadniczo zgodne z wytycznymi wynikającymi z art. 4 ust. 3 Dyrektywy ECN+. Jednocześnie przedstawiamy poniżej następujące uwagi w tym zakresie:</p> <p>(i) <u>Przesłanka innej przeszkody trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań</u></p> <p>W stosunku do Projektu z 2018 r., Projekt przewiduje rozszerzenie katalogu przesłanek odwołania Prezesa UOKiK poprzez dodanie do art. 29 ust. 4 pkt 5 Ustawy przesłanki wystąpienia „innej przeszkody trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań”. Sformułowanie to wydaje się być zbyt ogólne, a sama zmiana nie została omówiona w uzasadnieniu do Projektu. Stowarzyszenie uważa, że sformułowanie to</p>	Uwaga bezprzedmiotowa. Zakres przedmiotowy projektu został ograniczony. W związku z tym przepis został usunięty z projektu.

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>powinno być co najmniej rozwinięte przykładem, zawartym przynajmniej w uzasadnieniu do Projektu. Doprecyzowanie tej przesłanki jest tym bardziej wskazane, że sam autor w uzasadnieniu do Projektu negatywnie ocenił przesłanki odwołania, które miałyby charakter niedookreślony.</p> <p>(ii) <u>Przesłanka skazania prawomocnym wyrokiem</u></p> <p>Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 1 ust. 2) lit. e Projektu w zakresie w jakim dotyczy brzmienia art. 29 ust. 4 pkt. 1 Ustawy <i>Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu przed upływem kadencji wyłącznie w przypadku: 1) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.</i></p> <p>Niektórzy członkowie Stowarzyszenia podnoszą, że takie ujęcie przedmiotowego przepisu jest zbyt szerokie. Jego konsekwencją jest bowiem obowiązek odwołania Prezesa UOKiK w przypadku, kiedy zostanie on skazany za przestępstwa cechujące się stosunkowo niewielkim stopniem szkodliwości społecznej, takie jak zniesławienie (art. 212 k.k.) czy zniewaga (art. 216 k.k.). Członkowie ci stoją na stanowisku, w myśl którego nie są to czyny o tak doniosłym charakterze, aby uzasadniały obowiązek odwołania Prezesa UOKiK.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, postulują oni uzupełnienie wskazanego przepisu o wymóg ścigania przestępstwa z oskarżenia publicznego. Zauważyć bowiem można, że w przypadku pozostawienia postanowienia o obowiązku odwołania Prezesa UOKiK w przypadku skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo również z oskarżenia prywatnego, przepis ten może być wykorzystywany przez podmioty dążące do odwołania Prezesa UOKiK lub osłabienia jego pozycji. W szczególności, mając na uwadze aktywność publiczną Prezesa UOKiK, nie można wykluczyć sytuacji, w której prywatne akty oskarżenia o zniesławienie lub zniewagę mogą być składane przez podmioty, których działalność znajduje się w sferze zainteresowania Prezesa UOKiK jako środek mający na celu instrumentalną zmianę osoby zajmującej to stanowisko. W takiej sytuacji, nawet w przypadku niepowodzenia wskazanych prywatnych aktów oskarżenia, mogą one wywoływać tzw. efekt mrozący co do działalności Prezesa UOKiK, co byłoby w najwyższym stopniu niepożądane. Regulacja projektowanego art. 29 ust. 4 pkt 1 powinna być skonstruowana w taki sposób, aby Prezesa UOKiK przed takimi działaniami chronić.</p>	

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>Podsumowując, konieczna jest głębsza analiza brzmienia proponowanego przepisu art. 1 ust. 2) lit. e Projektu w zakresie, w jakim dotyczy art. 29 ust. 4 pkt. 1 Ustawy mająca na celu ocenę, czy jego brzmienie nie powinno zostać zmodyfikowane w następujący sposób:</p> <p><i>Art. 29 ust. 4. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu przed upływem kadencji wyłącznie w przypadku: 1) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.</i></p> <p>(iii) <u>Brak rażącego naruszenia prawa jako przesłanki odwołania</u></p> <p>Stowarzyszenie podtrzymuje swoją uwagę złożoną do Projektu z 2018 r., w myśl której należałoby rozważyć, czy w katalogu okoliczności uzasadniających odwołanie Prezesa UOKiK nie należałoby uwzględnić okoliczności rażącego naruszenia prawa, która jest jedną z przesłanek odwołania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej i wnosi o ponownej jej rozpatrzenie w świetle dodatkowych, przedstawionych poniżej okoliczności.</p> <p>W odpowiedzi na tę uwagę Stowarzyszenia wskazane zostało, że „w ramach zaproponowanej w projekcie regulacji dopuszczalne będzie odwołanie Prezesa UOKiK na skutek skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo również w związku z rażącym naruszeniem prawa (w tym także w sytuacji niewykonywania lub niewłaściwego wykonywania obowiązków ustawowych przez Prezesa UOKiK, kwalifikującego się jako przestępstwo)”.</p> <p>Jak rozumiemy, chodzi o projektowany przepis art. 29 ust. 4 pkt 1, w ramach którego odwołanie Prezesa UOKiK następuje w przypadku skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe. Analiza będąca następstwem tej uwagi wskazuje jednak na luki tego rozwiązania.</p> <p>Po pierwsze, jak wskazują niektórzy członkowie Stowarzyszenia, jeżeli projektowany art. 29 ust. 4 pkt 1 ma stanowić odpowiedź na wystąpienie rażącego naruszenia prawa, wówczas jest to odpowiedź niepełna. Przyjęcie bowiem takiego rozwiązania oznaczałoby, że rażące naruszenie prawa wystąpić może jedynie w sytuacji skazania prawomocnym wyrokiem, tj. naruszenia przepisów o charakterze karnym. Tymczasem pojęcie „rażącego naruszenia” występuje w wielu aktach prawnych jako przesłanka odwołania osoby pełniącej funkcje publiczną (w tym jak, wskazano powyżej, Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej), uchylecia lub stwierdzenia nieważności aktu prawnego</p>	

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>lub czynności prawnej. Rażące naruszenia prawa może więc dotyczyć zarówno przepisów prawa materialnego (w tym także, jednak niewyłącznie, przepisów o charakterze karnym), przepisów kompetencyjnych oraz przepisów procesowych. Uznanie, że projektowany art. 29 ust. 4 pkt 1 obejmuje swoim zakresem także rażące naruszenie prawa prowadzić może do sytuacji, w której niemożliwe będzie odwołanie Prezesa UOKiK w przypadku podjęcia przez niego działania w wyraźnej i oczywistej sprzeczności z treścią przepisów prawa o charakterze innym niż karne, w wyniku którego powstaną skutki niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia praworządności.</p> <p>Po drugie, jak podnoszą niektórzy członkowie Stowarzyszenia, projektowana regulacja nie umożliwi odwołania Prezesa UOKiK w sytuacji, kiedy rażące naruszenie prawa zostało dokonane nieumyślnie (por. np. art. 231 § 3 k.k. – nieumyślne nadużycie uprawnień). Innymi słowy, jeżeli rażące naruszenie prawa nastąpiło nieumyślnie, nie będzie możliwości skorzystania z art. 29 ust. 4 pkt 1. Co więcej, mając na uwadze realny czas trwania postępowań karnych, projektowany art. 29 ust. 4 pkt 1 Ustawy nie stanowi instrumentu, który umożliwiłby szybką i sprawną reakcję w przypadku pojawienia się racjonalnych i sprawdzonych informacji o rażącym naruszeniu prawa. Dopiero wprowadzenie odrębnej przesłanki umożliwiającej odwołanie w przypadku rażącego naruszenia prawa, pozwalałoby na sprawne reagowanie w sytuacji kryzysowej.</p> <p>Podsumowując powyższe, Stowarzyszenie podtrzymuje swoją uwagę złożoną do Projektu z 2018 r. i ponownie poddaje pod rozważenie wprowadzenie przesłanki rażącego naruszenia prawa, uzasadniającej odwołanie Prezesa UOKiK.</p>	
6.	Art. 1 pkt 2 lit. b–f oraz pkt 3 (art. 29 i art. 30 uokik)	SPK	<p><u>Wymogi dla kandydatów na stanowisko Prezesa UOKiK i wiceprezesów</u></p> <p>Zdaniem Stowarzyszenia niezbędne jest wprowadzenie dodatkowego mechanizmu zapewniającego, że osoba powoływana przez Prezesa Rady Ministrów na stanowisko Prezesa UOKiK spełniać będzie wynikającą z art. 29 ust. 3a pkt 7) Ustawy przesłankę posiadania wykształcenia i wiedzy z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UOKiK.</p> <p>W opinii Stowarzyszenia koniecznym jest zapewnienie, aby polityka antymonopolowa państwa była kształtowana i realizowana przez osobę o należytych kompetencjach. Co istotne, istnieje także pozytywne sprzężenie zwrotne pomiędzy kompetencjami merytorycznymi osoby sprawującej tę funkcję a jej niezależnością. Powołanie osoby o należytych kompetencjach minimalizuje bowiem ryzyko, że</p>	Uwaga bezprzedmiotowa. Zakres przedmiotowy projektu został ograniczony. W związku z tym przepis został usunięty z projektu.

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>w realizacji polityki antymonopolowej Prezes UOKiK mógłby ulec wpływom zewnętrznym, mającym na celu realizację doraźnych celów politycznych. W tym sensie wprowadzenie dodatkowych gwarancji należytych kompetencji merytorycznych Prezesa UOKiK wydaje się być niezbędne dla realizacji wytycznych wynikających z art. 4 Dyrektywy ECN+. Jest to tym istotniejsze, że Projekt jednocześnie znosi dotychczasową minimalną gwarancję realizacji przesłanki z art. 29 ust. 3a pkt 7) Ustawy, jaką był tryb powoływania na stanowisko Prezesa UOKiK w drodze naboru przeprowadzanego przez zespół powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów.</p> <p>W tym kontekście istotne jest ściślejsze zdefiniowanie przesłanki z art. 29 ust. 3a pkt 7) Ustawy, poprzez szczegółowe określenie kryteriów, jakie musi spełniać kandydat na stanowisko. Dlatego poniżej przedstawiamy zmodyfikowaną propozycję dookreślenia takich kryteriów.</p> <p><i>Art. 29 ust. 3a pkt 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu właściwości Prezesa Urzędu, tj.: (a) stopień naukowy doktora z zakresu prawa ochrony konkurencji lub ekonomii bądź (b) stopień naukowy magistra z zakresu prawa, ekonomii lub zarządzania poparty co najmniej trzyletnim doświadczeniem w zakresie prawa ochrony konkurencji lub ekonomii, w tym co najmniej rok w ciągu ostatnich pięciu lat poprzedzających powołanie na stanowisko Prezesa Urzędu, które to doświadczenie wynika z:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>• działalności dydaktycznej, badawczej lub badawczo-dydaktycznej, udokumentowanej zatrudnieniem na stanowisku dydaktycznym, badawczym lub badawczo-dydaktycznym w rozumieniu ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, na którym obowiązkiem danej osoby było kształcenie studentów w zakresie prawa ochrony konkurencji lub ekonomii lub prowadzenie badań naukowych z zakresu prawa ochrony konkurencji lub ekonomii;</i> <i>• udokumentowanej regularnej działalności doradczej z zakresu prawa ochrony konkurencji lub ekonomii w instytucjach niepaństwowych lub</i> <i>• sprawowania funkcji w administracji publicznej lub organizacjach międzynarodowych związanej z kształtowaniem lub egzekwowaniem prawa ochrony konkurencji, udokumentowanego zatrudnieniem na odpowiednim stanowisku.</i> 	

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>Powyższe uwagi dotyczą także wymogów dla kandydatów na stanowiska Wiceprezesów UOKiK, co implikuje konieczność jednoczesnej następującej dodatkowej zmiany w nowelizowanym art. 30 Ustawy, jak niżej:</p> <p><i>Art. 30</i></p> <p><i>1. Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje wiceprezesów Urzędu na wniosek Prezesa Urzędu.</i></p> <p><i>2. Stanowisko wiceprezesa Urzędu może zajmować osoba, która spełnia wymagania określone w art. 29 ust. 3a i 3aa.</i></p> <p><i>3. Wymagania określone w art. 29 ust. 3a pkt 7) stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem zakresu zadań wiceprezesa Urzędu, rozszerzając alternatywnie wymagany zakres doświadczenia o zakres prawa ochrony konsumentów.</i></p> <p>Jednocześnie, zdaniem niektórych członków Stowarzyszenia, rozważyć można alternatywne podejście do doprecyzowania wymogów co do kompetencji merytorycznych, poprzez doprecyzowanie ich albo tylko w odniesieniu do Prezesa UOKiK albo tylko w odniesieniu do wiceprezesów UOKiK. W szczególności alternatywne rozwiązanie, w którym takie wymogi sprecyzowane byłyby tylko w stosunku do wiceprezesów UOKiK, umożliwiłoby lepsze ich dostosowanie do zakresów kompetencji wiceprezesów UOKiK. Zarazem pozwoliłoby to ominąć problem sprecyzowania jednolitych wymagań merytorycznych wobec organu, który w swoim zakresie kompetencji ma zarówno ochronę konkurencji, jak i ochronę konsumentów.</p>	
7.	Art. 1 pkt 6-10 i 13 (art. 33, 34, 42-44 i 105a uokik)	SPK	<p><u>Przepisy dotyczące delegatur</u></p> <p>Jawność i pewność podziału właściwości rzeczowej i miejscowej w ramach UOKiK wiąże się pośrednio z prawami przedsiębiorców. Kluczowe ustalenia dotyczące liczby i umiejscowienia delegatur oraz ich organizacji wewnętrznej, w tym wskazania osób kierujących delegaturami i sposobu przekazywania spraw powinny być, jak w dotychczasowym stanie prawnym, regulowane poprzez akty prawa powszechnie obowiązującego, jak ustawa i rozporządzenie. Zarządzenie, jako akt prawa niestanowiącego źródła powszechnie obowiązującego prawa, nie przedstawia wystarczających gwarancji zapewniających odpowiednią jawność i pewność sposobu realizacji zadań UOKiK.</p>	Uwaga nieuwzględniona Kwestia przyporządkowania zadań Prezesa UOKiK właściwym komórkom organizacyjnym lub delegaturom Urzędu ma charakter stricte organizacyjny i w związku z tym może stanowić materię takiego aktu prawnego jak statut. W działalności organów

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>Zgodnie z uzasadnieniem Projektu wprowadzane zmiany mają na celu zwiększenie elastyczności w zakresie tworzenia i przydzielania zadań przez Prezesa UOKiK delegaturom. W ocenie Stowarzyszenia cel ten nie wymaga jednak zwiększenia takiej elastyczności w zakresie tworzenia i likwidacji delegatur oraz określenia ich właściwości miejscowej. Zmiany o tak doniosłym charakterze nie powinny być dokonywane elastycznie, a ich regulacja na dotychczasowym poziomie umożliwia odpowiednie dostosowywanie liczby i właściwości miejscowej delegatur według potrzeb UOKiK.</p> <p>Wobec powyższego Stowarzyszenie negatywnie opiniuje wynikającą z Projektu propozycję nowelizacji art. 33, 34, oraz 42-44 i 105a Ustawy.</p>	<p>administracji rządowej przyjmuje się, że statut jest co do zasady wprowadzany w drodze zarządzeń ministrów lub Prezesa Rady Ministrów. Należy też zauważyć, że projekty takich zarządzeń mogą podlegać również konsultacjom publicznym (takim konsultacjom podlegał np. projekt zarządzenia nowelizującego statut UOKiK w 2018 r.).</p>
8.	<p>Art. 3 (art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. r tiret trzecie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Prawo bankowe)</p>	KNF	<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „Projektem”, rozszerza zadania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zob. art. 1 pkt 2 Projektu zmieniający art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów). Ponadto art. 3 stanowi, że nastąpi modyfikacja art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. r ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.), zwanej dalej „Pr.b.”, poprzez rozszerzenie sytuacji, w których bank ma obowiązek udzielić informacji stanowiących informację bankową. Zgodnie z Projektem zwolnienie z obowiązku zachowania tajemnicy bankowej następuje, gdy z żądaniem przekazania ww. informacji występuje Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w związku z toczącym się postępowaniem prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. Natomiast, ze względu na rozszerzenie zadań Prezesa UOKiK zmieni się treść normatywna art. 9f ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2386, z późn. zm.), zwanej dalej „u.s.k.o.k.”, a mianowicie kolejny raz rozszerzona zostanie liczba wyjątków od zasady zachowania tajemnicy zawodowej, określonej w art. 9e u.s.k.o.k.</p> <p>Na kanwie projektowanego rozstrzygnięcia wyrazić należy generalne zastrzeżenie co do kierunku, w jakim podążają kolejne projektowane zmiany przepisów o tajemnicy</p>	<p>UOKiK podziela stanowisko KNF.</p>

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>bankowej i o tajemnicy zawodowej. Należy zauważyć, że z art. 104 Pr.b oraz art. 9e u.s.k.o.k. wynika ustawowa zasada ochrony tajemnicy bankowej oraz tajemnicy zawodowej, natomiast w art. 105 Pr.b. oraz art. 9f u.s.k.o.k. zostały odpowiednio określone wyjątki od tych zasad. Jednakże liczba wyjątków, uwzględniając także wprowadzany projektowaną ustawą, sprawia, że ochrona tajemnicy bankowej oraz tajemnicy zawodowej doznaje istotnego ograniczenia. Należy rozważyć, czy wraz z ustanawianiem kolejnych ustawowych odstępstw od zasady ochrony tychże tajemnic nie zostanie przekroczona „masa krytyczna” i tym samym dojdzie do odwrócenia wartości, tzn. podstawową regułą stanie się możliwość uzyskania dostępu do informacji dotyczących klientów banków oraz członków spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, natomiast wyjątkiem będzie ochrona tych informacji przed podmiotami zewnętrznymi w stosunku do banku.</p> <p>Z tej perspektywy wątpliwości budzić może rozszerzenie katalogu sytuacji, w których bank ma obowiązek udzielanie informacji stanowiących tajemnicę bankową oraz tajemnicę zawodową.</p> <p>Uwzględniając z jednej strony ratio legis projektowanych zmian (zob. uzasadnienie do projektu ustawy, s. 5-6), a więc poprawę skuteczności wykrywania naruszeń przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez rozszerzenie dostępu do tajemnicy prawnie chronionych, a z drugiej strony konieczność ochrony prawa do prywatności i autonomii informacyjnej jednostki trzeba podjąć próbę wyważenia tych wartości, zgodnie z wytycznymi Trybunału Konstytucyjnego wyartykułowanymi w wyroku z 11 kwietnia 2000 r. (sygn.. akt K 15/98). Trybunał Konstytucyjny stwierdził w powołanym wyroku między innymi: „Korzystanie z tego nadzwyczajnego środka dowodowego [wystąpienie do banku o ujawnienie danych objętych tajemnicą bankową] dopuszczalne jest tylko z zachowaniem zasady proporcjonalności między stopniem zagrożenia interesu fiskalnego państwa, a konstytucyjnym nakazem ochrony życia prywatnego”.</p> <p>W tym przypadku interes ogólny (dobro wspólne), jakim jest efektywnie działający nadzór nad obrotem gospodarczym, wydaje się, mimo generalnej uwagi przedstawionej na wstępie, przemawiać za projektowanymi rozwiązaniami.</p>	
9.	Art. 12	SPK	Zaniepokojenie członków Stowarzyszenia wzbudził art. 12 Projektu, przewidujący automatyczne powołanie na sześcioletnią kadencję osoby piastującej stanowisko Prezesa UOKiK w momencie wejścia w życie proponowanych zmian. W opinii Stowarzyszenia osoba będąca Prezesem UOKiK w momencie wejścia w życie	Uwaga bezprzedmiotowa. Zakres przedmiotowy projektu został ograniczony. W związku

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>proponowanych przepisów powinna zajmować stanowisko tylko do czasu powołania następcy w oparciu o nowe zasady. Podobną uwagę zgłosiło RLC wskazując, że nie jest rolą ustawodawcy wkraczanie w sferę indywidualnych rozstrzygnięć personalnych podejmowanych w wykonaniu przepisów ustawy. Projektowany przepis, zdaniem RCL, powinien regulować tylko kwestię intertemporalną pełnienia funkcji przez osobę będącą Prezesem UOKiK w momencie wejścia w życie proponowanych przepisów do czasu powołania następcy w oparciu o nowe zasady.</p> <p>Co istotne, z przywoływanej w uzasadnieniu zmian w tym obszarze Dyrektywy ECN+ wynika konieczność także innych zmian Ustawy. Zatem wprowadzanie obecnie, w pośpiechu, tylko zmian dotyczących sposobu powoływania Prezesa UOKiK w powiązaniu z propozycją automatycznego powołania obecnego Prezesa UOKiK na sześciolletnią kadencję nie znajduje uzasadnienia w konieczności implementacji Dyrektywy ECN+. Również sam projektodawca ustosunkowując się do tej uwagi do Projektu z 2018 r. wskazał, że pozostałe zmiany dostosowujące Ustawę do Dyrektywy ECN+ zostaną wprowadzone w osobnej nowelizacji</p> <p>Zaniepokojenie niektórych członków Stowarzyszenia wzbudził art. 12 Projektu, przewidujący automatyczne powołanie na sześciolletnią kadencję osoby piastującej stanowisko Prezesa UOKiK w momencie wejścia w życie proponowanych zmian. W opinii tych członków Stowarzyszenia osoba będąca Prezesem UOKiK w momencie wejścia w życie proponowanych przepisów powinna zajmować stanowisko tylko do czasu powołania następcy w oparciu o nowe zasady. Podnoszą oni, że z projektowanej Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej nadania organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu zapewnienia skutecznego egzekwowania reguł konkurencji i należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego będzie wynikała konieczność także innych zmian Ustawy. Zatem wprowadzanie obecnie, w pośpiechu, tylko zmian dotyczących sposobu powoływania Prezesa UOKiK w powiązaniu z propozycją automatycznego powołania obecnego Prezesa UOKiK na sześciolletnią kadencję wydaje się ich zdaniem nie znajdować uzasadnienia w konieczności implementacji Dyrektywy.</p>	z tym przepis został usunięty z projektu.
10.	Uzasadnienie	SPK	<p><u>Przepisy dotyczące dostępu do informacji, w tym informacji chronionych</u></p> <p>Z uwagi na wrażliwy charakter pewnych informacji obowiązujące przepisy przewidują ich ochronę, ograniczając krąg podmiotów uprawnionych do dostępu.</p>	UOKiK podtrzymuje dotychczasowe stanowisko. Dostęp do informacji stanowiących tajemnice

Lp.	Przepis	Zgłaszający	Treść	Stanowisko
			<p>Rozszerzanie tego kręgu powinno być przemyślane i posiadać wyższe uzasadnienie, które ma prymat nad ochroną tych informacji.</p> <p>Tymczasem, przedstawione przez autora Projektu uzasadnienie co najmniej w części nie wyjaśnia, jaka jest ratio projektowanych zmian - w szczególności nie wskazano, jakie jest uzasadnienie dla dostępu Prezesa UOKiK do informacji objętych tajemnicą bankową na potrzeby postępowań w sprawie nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. Również uzasadnienie Projektu w zakresie dostępu do tajemnicy skarbowej nie jest przekonujące. W uzasadnieniu projektodawca przywołuje m.in. problemy związane z nakładaniem kar pieniężnych w związku z brakiem posiadanych informacji o obrotach przedsiębiorców. Pragniemy zwrócić uwagę, że stosowne dokumenty finansowe podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dostępne są za pośrednictwem portalu internetowego prowadzonego przez Ministerstwo Sprawiedliwości pod adresem https://ekrs.ms.gov.pl/rdf/pd/search_df.</p>	<p>zdefiniowane w ustawach zmienianych w art. 2 i 3 jest niezbędny do skutecznego wykonywania przez Prezesa UOKiK jego ustawowych zadań. Szczegółowe wyjaśnienie zostało przedstawione w pkt 2 lit.c uzasadnienia projektu.</p>

TABELA TRANSPOZYCJI

Dla rozporządzenia PE i Rady (UE) 2018/302 z dnia 28 lutego 2018 r. w sprawie nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji klientów ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 2006/2004 oraz (UE) 2017/2394 i dyrektywy 2009/22/WE
Rozporządzenie ws. geoblokowania

Art.	Tytuł	Czy wymaga zmian w prawie polskim	Akt PL	Zakres do zmiany
Art. 1	<p style="text-align: center;">Cel i zakres</p> <p>1. Celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynienie się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego przez zapobieganie nieuzasadnionemu blokowaniu geograficznemu i innym formom dyskryminacji motywowanej bezpośrednio lub pośrednio przynależnością państwową klientów, ich miejscem zamieszkania lub miejscem prowadzenia działalności, w tym przez doprecyzowanie określonych sytuacji, w których odmiennego traktowania nie można uzasadnić zgodnie z art. 20 ust. 2 dyrektywy 2006/123/WE.</p> <p>2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do sytuacji czysto wewnątrz krajowych, gdy wszystkie istotne elementy transakcji mają miejsce w obrębie jednego państwa członkowskiego.</p> <p>3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do rodzajów działalności, o których mowa w art. 2 ust. 2 dyrektywy 2006/123/WE.</p> <p>4. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów mających zastosowanie w dziedzinie opodatkowania.</p> <p>5. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez wpływu na przepisy mające zastosowanie w dziedzinie praw autorskich i praw pokrewnych, w szczególności na przepisy wprowadzone w dyrektywie 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.</p> <p>6. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla prawa Unii dotyczącego współpracy sądowej w sprawach cywilnych. Ze zgodności z niniejszym rozporządzeniem nie należy wywodzić, że handlowiec kieruje swoją działalność do państwa członkowskiego, w którym konsument ma miejsce zwykłego pobytu lub zamieszkania w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 593/2008 i art. 17 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1215/2012. W szczególności gdy handlowiec działający zgodnie z art. 3, 4 i 5 niniejszego rozporządzenia nie blokuje lub nie ogranicza konsumentom dostępu do interfejsu internetowego, nie przekierowuje konsumentów do wersji interfejsu internetowego opartej na ich przynależności państwowej lub miejscu zamieszkania, która różni się od interfejsu internetowego, do którego konsument starał się pierwotnie o dostęp, nie stosuje różnych ogólnych warunków dostępu przy sprzedaży</p>	NIE		

	<p>towarów lub świadczeniu usług w sytuacjach określonych w niniejszym rozporządzeniu, lub akceptuje instrumenty płatnicze wydane w innym państwie członkowskim w sposób niedyskryminujący, handlowca tego nie uznaje się jedynie na tej podstawie za kierującego działalność do państwa członkowskiego, w którym konsument ma miejsce zwykłego pobytu lub zamieszkania. Podobnie tego handlowca nie uznaje się jedynie na tej podstawie za kierującego działalność do państwa członkowskiego, w którym konsument ma miejsce zwykłego pobytu lub zamieszkania, gdy udziela on informacji i pomocy konsumentowi po zawarciu umowy, wynikających z faktu przestrzegania przez handlowca przepisów niniejszego rozporządzenia.</p> <p>7. Art. 20 ust. 2 dyrektywy 2006/123/WE stosuje się w zakresie, w jakim niniejsze rozporządzenie nie zawiera bardziej szczegółowych przepisów.</p>			
Art. 2	<p style="text-align: center;">Definicje</p> <p>Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) „usługi świadczone drogą elektroniczną” oznaczają usługi świadczone za pośrednictwem internetu lub sieci elektronicznej, których świadczenie – ze względu na ich charakter – jest zasadniczo zautomatyzowane i wymaga minimalnego udziału człowieka, a jest niemożliwe bez wykorzystania technologii informacyjnych;</p> <p>2) „opłata interchange” oznacza opłatę interchange zdefiniowaną w art. 2 pkt 10 rozporządzenia (UE) 2015/751; 3) „instrument płatniczy oparty na karcie” oznacza instrument płatniczy oparty na karcie zdefiniowany w art. 2 pkt 20 rozporządzenia (UE) 2015/751;</p> <p>4) „marka płatnicza” oznacza markę płatniczą zdefiniowaną w art. 2 pkt 30 rozporządzenia (UE) nr 2015/751;</p> <p>5) „transakcja płatnicza” oznacza transakcję płatniczą zdefiniowaną w art. 4 pkt 5 dyrektywy</p> <p>6) „usługa płatnicza” oznacza usługę płatniczą zdefiniowaną w art. 4 pkt 3 dyrektywy (UE) 2015/2366;</p> <p>7) „dostawca usług płatniczych” oznacza dostawcę usług płatniczych zdefiniowanego w art. 4 pkt 11 dyrektywy (UE) 2015/2366;</p> <p>8) „rachunek płatniczy” oznacza rachunek zdefiniowany w art. 4 pkt 12 dyrektywy (UE) 2015/2366;</p> <p>9) „instrument płatniczy” oznacza instrument płatniczy zdefiniowany w art. 4 pkt 14 dyrektywy (UE) 2015/2366;</p> <p>10) „polecenie zapłaty” oznacza polecenie zapłaty zdefiniowane w art. 4 pkt 23 dyrektywy (UE) 2015/2366;</p> <p>11) „polecenie przelewu” oznacza polecenie przelewu zdefiniowane art. 4 pkt 24 dyrektywy (UE) 2015/2366;</p>	NIE		

	<p>12) „konsument” oznacza każdą osobę fizyczną działającą w celach, które nie mieszczą się w ramach jej działalności handlowej, gospodarczej, rzemieślniczej lub zawodowej;</p> <p>13) „klient” oznacza konsumenta, który jest obywatelem państwa członkowskiego lub ma miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, lub przedsiębiorstwo, którego miejscem prowadzenia działalności jest państwo członkowskie, i korzysta z usługi lub kupuje towar lub zamierza to zrobić w Unii wyłącznie do użytku końcowego;</p> <p>14) „ogólne warunki dostępu” oznaczają wszystkie warunki i inne informacje, w tym ceny sprzedaży netto, regulujące dostęp klientów do towarów lub usług oferowanych do sprzedaży przez handlowca, które to warunki i informacje są określane, stosowane i udostępniane publicznie przez handlowca lub w jego imieniu oraz mają zastosowanie w przypadku braku indywidualnie wynegocjowanej umowy między handlowcem i klientem;</p> <p>15) „towary” oznaczają wszelkie materialne rzeczy ruchome, z wyjątkiem rzeczy sprzedawanych w drodze egzekucji lub w inny sposób z mocy prawa;</p> <p>16) „interfejs internetowy” oznacza wszelkiego rodzaju oprogramowanie, w tym stronę internetową lub jej część oraz aplikacje, w tym aplikacje mobilne, obsługiwane przez handlowca lub na jego rzecz, które służy do zapewnienia klientom dostępu do towarów lub usług handlowca w celu zawarcia transakcji dotyczącej tych towarów lub usług;</p> <p>17) „usługa” oznacza wszelką działalność gospodarczą prowadzoną na własny rachunek, zwykle za wynagrodzeniem, o której mowa w art. 57 TFUE;</p> <p>18) „handlowiec” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, niezależnie od tego, czy jest to podmiot publiczny czy prywatny, która działa – w tym za pośrednictwem dowolnej innej osoby działającej w imieniu handlowca lub na jego rzecz – w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową handlowca.</p>			
Art. 3	<p style="text-align: center;">Dostęp do interfejsów internetowych</p> <p>1. Handlowiec nie może, przy użyciu środków technicznych ani w inny sposób, blokować lub ograniczać dostępu klienta do swojego interfejsu internetowego ze względów związanych z przynależnością państwową klienta, jego miejscem zamieszkania lub miejscem prowadzenia działalności.</p> <p>2. Handlowiec nie może ze względów związanych z przynależnością państwową klienta, jego miejscem zamieszkania lub miejscem prowadzenia działalności przekierowywać tego klienta do wersji swojego interfejsu internetowego różniącej się od interfejsu internetowego, do którego klient starał się pierwotnie uzyskać dostęp, pod względem układu,</p>	NIE		

	<p>używanego języka lub innych cech dostosowujących ten interfejs do specyfiki klientów o określonej przynależności państwowej, miejscu zamieszkania lub miejscu prowadzenia działalności, chyba że klient udzielił wyraźnej zgody na takie przekierowanie.</p> <p>Jeżeli takie przekierowanie następuje za wyraźną zgodą klienta, wersja interfejsu internetowego handlowca, do której klient początkowo próbował uzyskać dostęp, musi pozostać łatwo dostępna dla tego klienta.</p> <p>3. Zakazy określone w ust. 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli blokowanie lub ograniczanie dostępu lub przekierowywanie jest niezbędne do zapewnienia zgodności z wymogiem określonym zgodnie z prawem Unii w prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega działalność handlowca.</p> <p>W takich przypadkach handlowiec jasno i szczegółowo wyjaśnia klientom powody, dla których zablokowanie lub ograniczenie dostępu bądź przekierowanie jest niezbędne do zapewnienia zgodności z takim wymogiem. Wyjaśnienie to podaje się w języku interfejsu internetowego, do którego klient początkowo próbował uzyskać dostęp.</p>			
Art. 4	<p style="text-align: center;">Dostęp do towarów i usług</p> <p>1. Handlowiec nie różnicuje ogólnych warunków dostępu do towarów lub usług ze względów związanych z przynależnością państwową klienta, jego miejscem zamieszkania lub miejscem prowadzenia działalności, gdy klient zamierza:</p> <p>a) kupić towary od handlowca, a towary te są dostarczane do miejsca w państwie członkowskim, do którego dostawę handlowiec oferuje w ogólnych warunkach dostępu, albo towary te są odbierane w miejscu uzgodnionym przez handlowca i klienta w państwie członkowskim, w którym handlowiec oferuje taką możliwość w ogólnych warunkach dostępu;</p> <p>b) skorzystać z usług świadczonych przez handlowca drogą elektroniczną, innych niż usługi, których główną cechą jest zapewnienie dostępu do utworów chronionych prawem autorskim lub innych przedmiotów objętych ochroną i umożliwienie korzystania z takich utworów i przedmiotów, włącznie ze sprzedażą utworów chronionych prawem autorskim lub przedmiotów objętych ochroną w formie niematerialnej;</p> <p>c) skorzystać ze świadczonych przez handlowca usług innych niż usługi świadczone drogą elektroniczną, w danej lokalizacji fizycznej na terytorium państwa członkowskiego, w którym handlowiec prowadzi działalność.</p>	NIE		

	<p>2. Zakaz określony w ust. 1 nie uniemożliwia handlowcom oferowania ogólnych warunków dostępu, w tym cen sprzedaży netto, które różnią się w poszczególnych państwach członkowskich lub w obrębie jednego państwa członkowskiego i które oferowane są klientom na określonym terytorium lub kierowane do określonych grup klientów w sposób niedyskryminujący.</p> <p>3. Samo przestrzeganie zakazu określonego w ust. 1 nie oznacza, że handlowiec ma obowiązek przestrzegać pozaumownych krajowych wymogów prawnych obowiązujących w państwie członkowskim klienta i dotyczących odnośnych towarów i usług ani z obowiązkiem informowania klientów o tych wymogach.</p> <p>4. Zakaz określony w ust. 1 lit. b) nie ma zastosowania do handlowców zwolnionych z VAT na podstawie przepisów tytułu XII rozdział 1 dyrektywy 2006/112/WE.</p> <p>5. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli szczegółowy przepis prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego zgodnie z prawem Unii uniemożliwia handlowcowi sprzedaż towarów lub świadczenie usług określonym klientom lub klientom na określonych terytoriach.</p> <p>W odniesieniu do sprzedaży książek zakaz określony w ust. 1 nie uniemożliwia handlowcom stosowania różnych cen dla klientów na określonych terytoriach, jeżeli handlowcy są do tego zobowiązani przepisami prawa państw członkowskich zgodnie z prawem Unii.</p>			
Art. 5	<p>Niedyskryminacja ze względów związanych z płatnością</p> <p>1. W ramach akceptowanych przez handlowca środków płatności nie może on ze względów związanych z przynależnością państwową klienta, jego miejscem zamieszkania lub miejscem prowadzenia działalności, lokalizacją rachunku płatniczego, miejscem prowadzenia działalności dostawcy usług płatniczych lub miejscem wydania instrumentu płatniczego w Unii stosować zróżnicowanych warunków w odniesieniu do transakcji płatniczej, jeżeli:</p> <p>a) transakcji płatniczej dokonuje się w drodze transakcji elektronicznej za pomocą polecenia przelewu, polecenia zapłaty lub instrumentu płatniczego opartego na karcie w obrębie tej samej marki płatniczej i kategorii;</p> <p>b) są spełnione wymogi dotyczące uwierzytelnienia zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/2366; oraz</p> <p>c) transakcji płatniczej dokonuje się w walucie akceptowanej przez handlowca.</p> <p>2. Gdy jest to uzasadnione obiektywnymi przyczynami, zakaz określony w ust. 1 nie uniemożliwia handlowcowi wstrzymania dostawy towarów lub świadczenia usługi, do czasu gdy otrzyma potwierdzenie, że transakcja płatnicza została prawidłowo zainicjowana.</p>	NIE		

	<p>3. Zakaz określony w ust. 1 nie uniemożliwia handlowcowi żądania opłat za korzystanie z instrumentu płatniczego opartego na karcie, w przypadku którego opłaty interchange nie zostały uregulowane w rozdziale II rozporządzenia (UE) 2015/751, ani za usługi płatnicze, do których nie ma zastosowania rozporządzenie (UE) nr 260/2012, chyba że prawo państwa członkowskiego, któremu podlega działalność handlowca, przewiduje taki zakaz lub ograniczenie do żądania opłat za korzystanie z instrumentów płatniczych, zgodnie z art. 62 ust. 5 dyrektywy (UE) 2015/2366. Opłaty te nie mogą przekraczać kosztów bezpośrednich ponoszonych przez handlowca z tytułu korzystania z instrumentu płatniczego.</p>			
Art. 6	<p>Porozumienia dotyczące sprzedaży pasywnej</p> <p>1. Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (UE) nr 330/2010 i art. 101 TFUE niniejsze rozporządzenie pozostaje bez wpływu na porozumienia ograniczające sprzedaż aktywną w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 330/2010 lub na porozumienia ograniczające sprzedaż pasywną w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 330/2010, które to porozumienia dotyczą transakcji wykraczających poza zakres zakazów określonych w art. 3, 4 i 5 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. Postanowienia porozumień, które w odniesieniu do sprzedaży pasywnej w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 330/2010 nakładają na handlowców obowiązek działania naruszającego zakazy określone w art. 3, 4 i 5 niniejszego rozporządzenia, są nieważne z mocy prawa.</p>	NIE		
Art. 7	<p>Egzekwowanie przepisów</p> <p>1. Każde państwo członkowskie wyznacza organ lub organy odpowiedzialne za właściwe i skuteczne egzekwowanie przepisów niniejszego rozporządzenia.</p>	TAK	<p>Za egzekwowanie przepisów rozporządzenia odpowiedzialne będą sądy powszechne, w zakresie niewyłączonym przez zadania wykonywane przez Prezesa UOKiK.</p> <p>Prezes UOKiK będzie organem odpowiedzialnym jedynie w zakresie geoblokowania będącego praktyką ograniczającą konkurencję w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub prawa UE bądź stanowiącego naruszenie</p>	

			zbiorowych interesów konsumentów. W tym zakresie niezbędna jest nowelizacja ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369).	art. 4, art. 29 ust. 2 i art. 31 ustawy
	2. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy określające środki stosowane w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewniają ich stosowanie. Przewidziane środki są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.	NIE W przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia, w zakresie spraw należących do właściwości sądów powszechnych, zastosowanie będą miały przepisy art. 415 k.c. – odpowiedzialność za czyn niedozwolony (tzw. odpowiedzialność deliktowa) oraz art. 471 k.c. – odpowiedzialność kontraktowa (w sytuacji naruszenia warunków umowy). W zakresie spraw będących w kompetencji Prezesa UOKiK, zastosowanie będą miały przepisy art. 6, art. 9, art. 24 i art. 106 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.		
	3. O środkach, o których mowa w ust. 2, informuje się Komisję i podaje się je do wiadomości publicznej na stronie internetowej Komisji.	NIE		
Art. 8	Pomoc dla konsumentów Każde państwo członkowskie wyznacza organ lub organy odpowiedzialne za udzielanie konsumentom praktycznej pomocy w przypadku sporu	TAK	Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów	art. 32a ust. 2 ustawy

	między konsumentem a handlowcem, wynikającego ze stosowania niniejszego rozporządzenia.			
Art. 9	<p style="text-align: center;">Klauzula przeglądowa</p> <p>1. Do dnia 23 marca 2020 r., a następnie co pięć lat Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie z oceny niniejszego rozporządzenia. W sprawozdaniu tym Komisja uwzględni ogólny wpływ rozporządzenia na rynek wewnętrzny i transgraniczny handel elektroniczny, w tym zwłaszcza ewentualne dodatkowe obciążenia administracyjne i finansowe dla handlowców wynikające ze współistnienia różnych obowiązujących systemów prawnych regulujących umowy konsumenckie. Sprawozdaniu temu, w stosownych przypadkach, towarzyszy wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia w świetle zmiany stanu prawnego, rozwoju technicznego i sytuacji gospodarczej.</p> <p>2. Pierwszą spośród ocen, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się w szczególności w celu oceny zakresu niniejszego rozporządzenia oraz zakresu zakazu określonego w art. 4 ust. 1 lit. b), jak również w celu ustalenia, czy niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie także do usług świadczonych drogą elektroniczną, których główną cechą jest zapewnienie dostępu do utworów chronionych prawem autorskim lub innych przedmiotów objętych ochroną oraz umożliwienie korzystania z takich przedmiotów i utworów, włącznie ze sprzedażą utworów lub przedmiotów chronionych prawem autorskim w formie niematerialnej, pod warunkiem że handlowiec ma wymagane prawa w odniesieniu do stosownych terytoriów.</p>	NIE		
Art. 10	<p style="text-align: center;">Zmiany rozporządzeń (WE) nr 2006/2004 i (UE) 2017/2394 oraz dyrektywy 2009/22/WE</p> <p>1. W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 dodaje się punkt w brzmieniu:</p> <p>„22. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/302 z dnia 28 lutego 2018 r. w sprawie nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji klientów ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 2006/2004 oraz (UE) 2017/2394 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz.U. L 60 I z 2.3.2018, s. 1.), wyłącznie wtedy, gdy klient jest konsumentem zdefiniowanym w art. 2 pkt 12 tego rozporządzenia.”.</p>	NIE		

	<p>2. W załączniku do rozporządzenia (UE) 2017/2394 dodaje się punkt w brzmieniu:</p> <p>„27. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/302 z dnia 28 lutego 2018 r. w sprawie nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji klientów ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 2006/2004 oraz (UE) 2017/2394 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz.U. L 60 I z 2.3.2018, s. 1.), wyłącznie wtedy, gdy klient jest konsumentem zdefiniowanym w art. 2 pkt 12 tego rozporządzenia.”.</p> <p>3. W załączniku I do dyrektywy 2009/22/WE dodaje się punkt w brzmieniu:</p> <p>„16. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/302 z dnia 28 lutego 2018 r. w sprawie nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji klientów ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 2006/2004 oraz (UE) 2017/2394 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz.U. L 60 I z 2.3.2018, s. 1.).”.</p>			
Art. 11	<p style="text-align: center;">Przepisy końcowe</p> <p>1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 grudnia 2018 r.</p> <p>2. Jednakże art. 6 stosuje się do przepisów porozumień zawartych do dnia 2 marca 2018 r. zgodnych z art. 101 TFUE oraz z odpowiednimi przepisami prawa krajowego w dziedzinie konkurencji od dnia 23 marca 2020 r.</p>	NIE		

ODWRÓCONA TABELA TRANSPOZYCJI**Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (UC140)**

Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 - Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369)		
Art. 33	art. 33 otrzymuje brzmienie: „Art. 33. W skład Urzędu wchodzi Centrala w Warszawie, delegatury Urzędu oraz laboratoria nadzorowane przez Prezesa Urzędu.”	Obecnie w skład UOKiK wchodzi Centrala w Warszawie, laboratoria nadzorowane przez Prezesa UOKiK oraz 9 delegatur – w Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Warszawie i we Wrocławiu (art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów). Projekt zmian ma na celu wprowadzenie większej elastyczności w zakresie tworzenia oraz przydzielania zadań przez Prezesa UOKiK jednostkom terenowym UOKiK, tj. delegaturom. Cel ten zostanie osiągnięty poprzez uchylenie regulacji dotyczących siedzib delegatur oraz zakresu ich zadań zawartych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów oraz rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 816) oraz uregulowanie zadań i rozmieszczenia delegatur w statucie UOKiK, wydawanym w drodze zarządzenia Prezesa Rady Ministrów.
Art. 34	art. 34 otrzymuje brzmienie: „Art. 34. Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, nadaje Urzędowi statut, określający jego organizację, zadania i rozmieszczenie delegatur Urzędu.”	Projekt przewiduje zmianę art. 33 i art. 34 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez uchylenie szczegółowych regulacji dotyczących delegatur UOKiK, w tym upoważnienia do wydania rozporządzenia określającego właściwość miejscową i rzeczową delegatur, oraz rozszerzenie upoważnienia do wydania statutu UOKiK (nadawanego w drodze zarządzenia Prezesa Rady Ministrów), który będzie określać również siedziby oraz zadania delegatur UOKiK.

<p>Art. 42 w ust. 1 pkt 4</p>	<p>w art. 42 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) współdziałanie z Prezesem Urzędu, organami Inspekcji Handlowej oraz organizacjami konsumenckimi;”;</p>	<p>Projekt zawiera zmiany w art. 42, art. 43 i art. 44 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, które mają charakter zmian wynikowych, związanych z propozycją wykreślenia z tej ustawy przepisów dotyczących delegatur.</p>
<p>Art. 43</p>	<p>art. 43 otrzymuje brzmienie: „1. Rzecznik konsumentów, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przedkłada staroście (prezydentowi miasta) do zatwierdzenia roczne sprawozdanie ze swojej działalności w roku poprzednim oraz przekazuje je Prezesowi Urzędu w terminie 7 dni od zatwierdzenia przez starostę (prezydenta miasta). 2. W przypadku niezatwierdzenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, przez starostę (prezydenta miasta), rzecznik konsumentów przekazuje je Prezesowi Urzędu do dnia 10 maja każdego roku. 3. Rzecznik konsumentów przekazuje na bieżąco Prezesowi Urzędu wnioski i sygnalizuje problemy dotyczące ochrony konsumentów, które wymagają podjęcia działań przez organy administracji rządowej.”</p>	<p>Projekt zawiera zmiany w art. 42, art. 43 i art. 44 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, które mają charakter zmian wynikowych, związanych z propozycją wykreślenia z tej ustawy przepisów dotyczących delegatur. Dodatkowo w projekcie zaproponowano wprowadzenie do ustawy przepisu, który nakłada na rzeczników konsumentów obowiązek przedkładania w wyznaczonym terminie Prezesowi UOKiK rocznych sprawozdań ze swojej działalności, pomimo niezatwierdzenia ich przez starostę.</p>
<p>Art. 44</p>	<p>w art. 44: a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W skład Rady wchodzi szesnastu rzeczników konsumentów, po jednym z każdego województwa.” b) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Powołanie następuje za pisemną zgodą powoływanych rzeczników konsumentów. .”</p>	<p>Jeżeli chodzi o zmiany związane ze składem działającej przy Prezesie UOKiK Krajowej Rady Rzeczników Konsumentów, należy wskazać, iż w obecnym stanie prawnym, zgodnie z art. 44 ust. 4, w skład Rady wchodzi 9 rzeczników, po jednym z obszaru właściwości miejscowej delegatur Urzędu. W związku z tym, iż projekt przewiduje uchylenie upoważnienia do wydania rozporządzenia określającego właściwość miejscową i rzeczową delegatur, proponuje się konsekwentnie nie odnosić się w przepisach ustawy do właściwości miejscowej delegatur również w tym zakresie. Wobec tego, zaproponowano nowe brzmienie art. 44 ust. 4, zgodnie z którym, w skład Rady wchodzić będzie szesnastu rzeczników konsumentów, po jednym z każdego województwa. Zapewni to</p>

		„terytorialną” reprezentatywność Rady. Członków Rady jak do tej pory powoływać i odwoływać ma Prezes Urzędu, przy czym zgodnie z obecnie obowiązującą regulacją powołanie to następuje na wniosek dyrektorów delegatur (art. 44 ust. 5).
Art. 73 ust. 2 pkt 7	w art. 73 w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) przekazywania informacji Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego na podstawie art. 17ca ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 298 i 326).”;	Konsekwencją zmian w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (nowy przepis - art. 17ca) jest wprowadzenie w art. 73 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dodatkowego wyjątku od reguły zgodnie z którą, informacje uzyskane w toku postępowań prowadzonych przez Prezesa UOKiK nie mogą być wykorzystywane w innych postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów (art. 73 ust. 1). W art. 73 ust. 2 zaproponowano dodanie pkt 7, zgodnie z którym ww. zakaz nie będzie dotyczyć przekazywania informacji Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego na podstawie art. 17ca ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.
Art. 99a ust. 1	w art. 99a w ust. 1 wyrazy „Rzecznik Ubezpieczonych” zastępuje się wyrazami „Rzecznik Finansowy”;	Konieczne jest wprowadzenie zmian dostosowujących ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów do aktualnego stanu prawnego, np. w zakresie zamiany Rzecznika Ubezpieczonych na Rzecznika Finansowego (w art. 99a).
Art. 105a ust. 3	w art. 105a uchyla się ust. 3;	Uchylenie art. 105a ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ma charakter zmiany wynikowej, związanej z propozycją wykreślenia z tej ustawy szczegółowej przepisów dotyczących delegatur.
Art. 113	w art. 113: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Ulgi w spłacie kary pieniężnej, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielane przedsiębiorcy wyłącznie jako pomoc de minimis, w zakresie	Zmiana w art. 113 ust. 3 ma charakter porządkujący poprzez uaktualnienie odesłania do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Ponadto, w art. 113 dodano ust. 1a (potwierdzający dotychczasową praktykę), zgodnie z którym ulgi w spłacie kary pieniężnej, o których mowa w ust. 1 (tj. odroczenie uiszczenia kary pieniężnej albo rozłożenie jej na raty), mogą być udzielane

	<p>i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.”,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. W przypadku odroczenia uiszczenia kary pieniężnej albo rozłożenia jej na raty, Prezes Urzędu nalicza od nieuiszczonej kwoty odsetki w stosunku rocznym w wysokości wynoszącej 50% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.), ogłaszanej na podstawie art. 56d tej ustawy, od dnia następującego po złożeniu wniosku.”.</p>	<p>wyłącznie jako pomoc de minimis, w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.</p>
<p>Art. 2 - Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.)</p>		
<p>Art. 298 pkt 6f</p>	<p>w art. 298 po pkt 6e dodaje się pkt 6f w brzmieniu:</p> <p>„6f) Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w związku z toczącym się postępowaniem prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369 i ...) oraz przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 517 i ...)”.</p>	<p>Konieczne będą zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, które będą miały na celu umożliwienie Prezesowi UOKiK dostępu do tajemnicy skarbowej na potrzeby prowadzonych postępowań. Odnośnie do dostępu do tajemnicy skarbowej, projekt przewiduje nowelizację art. 298 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa poprzez dodanie w nim pkt 6f, zgodnie z którym Prezes UOKiK otrzymałby dostęp do akt spraw skarbowych na potrzeby toczącego się postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi. Informacje objęte tajemnicą skarbową są niezbędne w toku prowadzonych przez Prezesa UOKiK postępowań, w szczególności w związku z uprawnieniem Prezesa UOKiK do nakładania kar pieniężnych, które stanowią dochód budżetu państwa. Ponadto,</p>

		<p>dane te mogą być pomocne w celu ustalenia czy przedsiębiorca prowadzi faktycznie działalność gospodarczą (poprzez uzyskanie informacji od administracji skarbowej w zakresie np. składanych deklaracji VAT lub innych cyklicznych zeznań/deklaracji podatkowych). Podobnie, dane te mogą być pomocne w toku postępowań egzekucyjnych w celu ściągnięcia nałożonych kar np. w przypadku konieczności weryfikacji zasadności wydania postanowienia o umorzeniu egzekucji czy też rozważania zasadności podejmowania czynności egzekucyjnych w stosunku do członków zarządu czy wspólników spółek osobowych, co jest z kolei uzależnione od ustalenia m.in. czy takie osoby osiągają przychody, które dają prawdopodobieństwo wyegzekwowania kary. Ponadto, informacje objęte tajemnicą skarbową mogą być pomocne w przypadku prowadzenia przez Prezesa UOKiK postępowań dotyczących praktyk związanych z prowadzeniem systemów promocyjnych typu piramida, w rozumieniu art. 7 pkt 14 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym oraz pkt 14 załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE, gdzie niezbędne do stwierdzenia tego naruszenia jest wykazanie, że konsument wykonuje świadczenie w zamian za możliwość otrzymania wynagrodzenia, które jest uzależnione przede wszystkim od wprowadzenia innych konsumentów do systemu, a nie od sprzedaży lub konsumpcji produktów.</p>
<p>Art. 3 - Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.)</p>		
<p>Art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. r</p>	<p>w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 w lit. r dodaje się tiret trzecie w brzmieniu: „– w związku z toczącym się postępowaniem przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu</p>	<p>Odnośnie do tajemnicy bankowej należy zauważyć, iż ustawa - Prawo bankowe w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. r już obecnie zobowiązuje banki do udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową na żądanie Prezesa UOKiK, jednakże tylko w związku z postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w zakresie określonym</p>

	nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 517 i ...),”.	ustawą z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362). Ww. przepis pomija więc nowy rodzaj spraw powierzonych Prezesowi UOKiK do prowadzenia począwszy od 12 lipca 2017 r., tj. postępowania w sprawie nieuczciwego wykorzystywania przewagi kontraktowej.
Art. 4 - Ustawa z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 517)		
Art. 16 ust. 3	w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do upoważnień do przeprowadzenia kontroli lub do udziału w kontroli stosuje się odpowiednio przepisy art. 105a ust. 4–7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.”.	W konsekwencji zmian w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów tj. uchylecia art. 105a ust. 3, wprowadzone zostaną dostosowujące zmiany w ustawie o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (uchylenie nieaktualnych odesłań do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).
Art. 5-14 Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe.		

Warszawa, 4 czerwca 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1532.2018/18/SZ

dot.: RM-10-75-19 z 31 maja 2019 r.

Pan Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Marek Niechciał

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

ZARZĄDZENIE NR
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie nadania statutu Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów nadaje się statut, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. 1. Ustala się następujący sposób przejęcia przez komórki organizacyjne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Urzędem”, spraw wszczętych i niezakończonych, prowadzonych przez delegatury Urzędu przed dniem wejścia w życie zarządzenia:

- 1) Delegatura Urzędu w Bydgoszczy, o której mowa w § 4 pkt 2 statutu, przejmuje sprawy prowadzone przez Delegaturę Urzędu w Bydgoszczy;
- 2) Delegatura Urzędu w Gdańsku, o której mowa w § 4 pkt 2 statutu, przejmuje sprawy prowadzone przez Delegaturę Urzędu w Gdańsku;
- 3) Delegatura Urzędu w Katowicach, o której mowa w § 4 pkt 2 statutu, przejmuje sprawy prowadzone przez Delegaturę Urzędu w Katowicach;
- 4) Delegatura Urzędu w Krakowie, o której mowa w § 4 pkt 2 statutu, przejmuje sprawy prowadzone przez Delegaturę Urzędu w Krakowie;
- 5) Delegatura Urzędu w Lublinie, o której mowa w § 4 pkt 2 statutu, przejmuje sprawy prowadzone przez Delegaturę Urzędu w Lublinie;
- 6) Delegatura Urzędu w Łodzi, o której mowa w § 4 pkt 2 statutu, przejmuje sprawy prowadzone przez Delegaturę Urzędu w Łodzi;
- 7) Delegatura Urzędu w Poznaniu, o której mowa w § 4 pkt 2 statutu, przejmuje sprawy prowadzone przez Delegaturę Urzędu w Poznaniu;
- 8) Delegatura Urzędu we Wrocławiu, o której mowa w § 4 pkt 2 statutu, przejmuje sprawy prowadzone przez Delegaturę Urzędu we Wrocławiu;
- 9) Departament Ochrony Konkurencji i Departament Ochrony Zbiorowych Interesów Konsumentów Urzędu, o których mowa w § 5 pkt 7 i pkt 10 statutu, przejmują sprawy

prorowadzone przez Delegaturę Urzędu w Warszawie, w ramach swoich zakresów działań określonych w regulaminie organizacyjnym wydanym na podstawie § 16 statutu.

2. Spory kompetencyjne w zakresie określenia komórki organizacyjnej Urzędu właściwej do przejęcia spraw prowadzonych przez delegatury Urzędu przed dniem wejścia w życie zarządzenia rozstrzyga Prezes Urzędu.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ...

PREZES RADY MINISTRÓW

Załącznik
do zarządzenia nr ...
Prezesa Rady Ministrów
z dnia ...

STATUT URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

§ 1. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Urzędem”, jest urzędem administracji rządowej obsługującym Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem”, działającym zgodnie z jego zarządzeniami, decyzjami i wytycznymi oraz pod jego bezpośrednim kierownictwem.

§ 2. 1. Prezes kieruje Urzędem przy pomocy wiceprezesów, dyrektora generalnego, dyrektorów delegatur Urzędu, o których mowa w § 4 pkt 2 oraz dyrektorów komórek organizacyjnych, o których mowa w § 5.

2. Zakres czynności osób, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem dyrektora generalnego, ustala Prezes.

3. Prezes może upoważnić osoby, o których mowa w ust. 1, a także innych pracowników Urzędu do podejmowania decyzji, w określonych sprawach, w jego imieniu.

§ 3. Prezes, po zawiadomieniu Prezesa Rady Ministrów, może tworzyć komisje, rady i zespoły jako organy opiniodawcze lub doradcze o charakterze stałym lub doraźnym, określając ich nazwę, skład, zakres zadań i tryb pracy.

§ 4. W skład Urzędu wchodzi:

- 1) Centrala w Warszawie;
- 2) delegatury Urzędu w Bydgoszczy, w Gdańsku, w Katowicach, w Krakowie, w Lublinie, w Łodzi, w Poznaniu i we Wrocławiu;
- 3) laboratoria nadzorowane przez Prezesa.

§ 5. W skład Centrali Urzędu wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) Biuro Prezesa;
- 2) Biuro Prasowe;
- 3) Biuro Kadr, Szkolenia i Organizacji;
- 4) Biuro Budżetu i Administracji;
- 5) Departament Prawny;
- 6) Departament Analiz Rynku;
- 7) Departament Ochrony Konkurencji;

- 8) Departament Kontroli Koncentracji;
- 9) Departament Monitorowania Pomocy Publicznej;
- 10) Departament Ochrony Zbiorowych Interesów Konsumentów;
- 11) Departament Nadzoru Rynku;
- 12) Departament Inspekcji Handlowej;
- 13) Departament Laboratoriów;
- 14) Samodzielne Stanowisko do spraw Ochrony Informacji Niejawnych;
- 15) Samodzielne Stanowisko do spraw Ochrony Danych Osobowych.

§ 6. 1. Ustala się następujący zasięg terytorialny delegatur Urzędu:

- 1) dla Delegatury Urzędu w Bydgoszczy – województwo kujawsko-pomorskie i warmińsko-mazurskie;
- 2) dla Delegatury Urzędu w Gdańsku – województwo pomorskie i zachodniopomorskie;
- 3) dla Delegatury Urzędu w Katowicach – województwo śląskie i opolskie;
- 4) dla Delegatury Urzędu w Krakowie – województwo małopolskie i podkarpackie;
- 5) dla Delegatury Urzędu w Lublinie – województwo lubelskie i podlaskie;
- 6) dla Delegatury Urzędu w Łodzi – województwo łódzkie i świętokrzyskie;
- 7) dla Delegatury Urzędu w Poznaniu – województwo wielkopolskie;
- 8) dla Delegatury Urzędu we Wrocławiu – województwo dolnośląskie i lubuskie.

2. Sprawy z województwa mazowieckiego realizują komórki organizacyjne Centrali Urzędu.

§ 7. Laboratoria nadzorowane przez Prezesa działają jako wydziały w Departamencie Laboratoriów.

§ 8. Delegatury Urzędu realizują, zgodnie z § 6 ust. 1, następujące zadania Prezesa:

- 1) sprawują kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 2) prowadzą postępowania wyjaśniające;
- 3) prowadzą postępowania antymonopolowe w sprawach praktyk ograniczających konkurencję;
- 4) prowadzą postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone;
- 5) prowadzą postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów;

- 6) prowadzą postępowania w sprawach kar pieniężnych;
- 7) współpracują z wojewódzkimi inspektorami Inspekcji Handlowej, organami samorządu terytorialnego oraz z organizacjami społecznymi i innymi instytucjami, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów;
- 8) udzielają pomocy organom samorządu województwa i powiatu oraz organizacjom społecznym lub innym instytucjom, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów, w zakresie wynikającym z rządowej polityki konsumenckiej;
- 9) przedstawiają sądowi istotny dla sprawy pogląd w sprawach dotyczących ochrony konkurencji i konsumentów na podstawie art. 31d ustawy;
- 10) występują do przedsiębiorców w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów na podstawie art. 49a ustawy.

§ 9. 1. Postępowania antymonopolowe w sprawach praktyk ograniczających konkurencję prowadzi delegatura Urzędu, której zasięg terytorialny obejmuje siedziby przedsiębiorców będących stronami tych postępowań, z wyłączeniem postępowań w sprawach praktyk, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy, które prowadzi delegatura obejmująca swoim zasięgiem terytorialnym siedzibę przedsiębiorcy będącego organizatorem przetargu.

2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, obejmujące zasięgiem terytorialnym województwo mazowieckie, prowadzi komórka organizacyjna Centrali Urzędu, do zakresu działania której należy prowadzenie postępowań antymonopolowych w sprawach praktyk ograniczających konkurencję .

3. Jeżeli istnieją przesłanki uprawdopodobniające, że praktyki ograniczające konkurencję ujawniają się na całym lub znacznej części rynku krajowego, właściwa w tych sprawach jest komórka organizacyjna Centrali Urzędu, do zakresu działania której należy prowadzenie postępowań antymonopolowych w sprawach praktyk ograniczających konkurencję.

4. Jeżeli w sprawach praktyk ograniczających konkurencję powstaną wątpliwości co do prawidłowości przyporządkowania danej sprawy właściwej delegaturze lub komórce organizacyjnej Centrali Urzędu, właściwą delegaturę lub komórkę organizacyjną Centrali Urzędu wskazuje Prezes.

§ 10. 1. Postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca za niedozwolone prowadzi delegatura, której zasięg terytorialny obejmuje siedzibę przedsiębiorcy naruszającego zakaz, o którym mowa w art. 23a ustawy.

2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, obejmujące zasięgiem terytorialnym województwo mazowieckie, prowadzi komórka organizacyjna Centrali Urzędu, do zakresu działania której należy prowadzenie postępowań w sprawie o uznanie postanowień wzorca za niedozwolone.

3. Jeżeli postanowienia, o których mowa w art. 23a ustawy, są stosowane we wzorcach umów zawieranych z konsumentami na całym lub znacznej części rynku krajowego, właściwa w tych sprawach jest komórka organizacyjna Centrali Urzędu, do zakresu działania której należy prowadzenie postępowań w sprawie o uznanie postanowień wzorca za niedozwolone.

4. Jeżeli w sprawach o uznanie postanowień wzorca za niedozwolone powstaną wątpliwości co do prawidłowości przyporządkowania danej sprawy właściwej delegaturze lub komórce organizacyjnej Centrali Urzędu, właściwą delegaturę lub komórkę organizacyjną Centrali Urzędu wskazuje Prezes.

§ 11. 1. Postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów prowadzi delegatura, której zasięg terytorialny obejmuje siedzibę przedsiębiorcy stosującego praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, obejmujące zasięgiem terytorialnym województwo mazowieckie, prowadzi komórka organizacyjna Centrali Urzędu, do zakresu działania której należy prowadzenie postępowań w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

3. Jeżeli praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów ujawniają się na całym lub znacznej części rynku krajowego, właściwa w tych sprawach jest komórka organizacyjna Centrali Urzędu, do zakresu działania której należy prowadzenie postępowań w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów .

4. Jeżeli w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów powstaną wątpliwości co do prawidłowości przyporządkowania danej sprawy właściwej delegaturze lub komórce organizacyjnej Centrali Urzędu, właściwą delegaturę lub komórkę organizacyjną Centrali Urzędu wskazuje Prezes.

§ 12. Postępowania w sprawach kar pieniężnych oraz czynności zmierzające do zastosowania środków egzekucyjnych prowadzi delegatura lub komórka organizacyjna Centrali Urzędu prowadząca postępowanie, w związku z którym wszczęto postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

§ 13. Delegatura albo właściwa komórka organizacyjna Centrali Urzędu może:

- 1) prowadzić postępowania wyjaśniające obejmujące przedsiębiorców mających siedziby poza zasięgiem terytorialnym tej delegatury lub Centrali,
- 2) występować na podstawie art. 49a ustawy w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów do przedsiębiorców mających siedziby poza zasięgiem terytorialnym tej delegatury lub Centrali

– jeżeli cel lub charakter tych spraw tego wymaga.

§ 14. 1. Prezes może sprawę:

- 1) należącą do zasięgu terytorialnego delegatury przekazać do załatwienia innej delegaturze lub Centrali Urzędu;
- 2) realizowaną przez Centralę przekazać do załatwienia wskazanej delegaturze.

2. Decyzje i postanowienia w sprawach z zakresu właściwości delegatur oraz w sprawach przekazanych do załatwienia przez Prezesa na podstawie ust. 1 dyrektorzy delegatur wydają w imieniu Prezesa.

§ 15. Delegatury Urzędu oprócz zadań, o których mowa w § 8, mogą załatwiać inne sprawy przekazane im przez Prezesa.

§ 16. Organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres zadań oraz tryb pracy Centrali i delegatur Urzędu określa regulamin organizacyjny nadany przez Prezesa na wniosek dyrektora generalnego.

§ 17. Spory kompetencyjne między jednostkami, o których mowa w § 4 pkt 2 i 3 oraz § 5, rozstrzyga Prezes.

§ 18. Prezes może tworzyć w Centrali Urzędu, na czas określony lub nieokreślony, zespoły do wykonywania zadań wykraczających poza zakres zadań poszczególnych komórek organizacyjnych Centrali i delegatur Urzędu, określając ich nazwę, skład, zakres zadań i tryb pracy.